

LISTOPAD 2013.

10

Marija

VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE

ISSN 1331-1476

I napokon, po Mariji Duh Sveti počinje uvoditi u zajedništvo s Kristom ljudi, "miljenike" Božje ljubavi, i uvijek ga prvi primaju ponizni: pastiri, mudraci, Šimun i Ana, zaručnici iz Kane i prvi učenici.

(Katekizam Katoličke Crkve, 725)

Split, 2013.

Godina LI.

Cijena: 7 kn

Isusov put

Kao najvrsniji umjetnik, Bog nas je, svakoga, stvorio kao izvornik, jedinstvenu i neponovljivu osobu. Zato svatko od nas ima i svoju sliku o sebi, drugima oko sebe, svojem narodu i Domovini. Ta slika utemeljena je na našim iskustvima, spoznajama i životnim okolnostima. Stoga ne znači da je uvijek ispravna, jer ponekad proizlazi iz osobnih prosudbi da smo pametniji i sposobniji od drugih, pa i od onih koje smo izabrali da nas vode i predstavljaju... I ako sve nije onako kako smo zamislili i planirali, uzvraćamo žestokom kritikom.

U Godini vjere, koja se primiče kraju, Majka Gospodinova pred nama se ističe kao uzor vjernice. Ona oduvijek nadabnjuje vjerničke naraštaje, užvišen je primjer naslijedovanja svakom Isusovu učeniku u svakom vremenu i narodu, pa tako i u naše doba. Upravo nam ona najbolje može otkriti put koji bismo, kao vjernici, i u ovom trenutku trebali izabrati, a to je put Isusov. Njega nam nitko ne može bolje pokazati od nje: "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2, 5). Na tom putu ona je ustrajala sve do križa.

Kad Andeo dolazi k Mariji s Božjom ponudom da bude Majka Spasiteljeva,

ona se ne protivi i ne kritizira zašto baš ona, zbog čega nije koja druga... Ona čvrsto vjeruje da je u Božjoj ruci sudska ljudi, pa tako i njezin život, te da je u svemu tome Bog na djelu. U odlučnom trenutku čuva svoje ljudsko dostojanstvo i slobodu kojima ju je Bog obdario. Radije sluša i pita Andela kako će se to dogoditi, jer je njezin životni plan bio drukčiji. I nakon što je čula objašnjenje i o svemu pomnivo razmisnila, odlučuje se na suradnju s Bogom. Pribavlja Božju volju i stavlja mu se na raspolaganje. Uvjerena je da slušajući i razmišljajući može dalje dospjeti i više postići negoli kritizirajući sve i svakoga. Nebi li i nama, po Marijinu uzoru, bilo puno pametnije i korisnije od kritiziranja svega što vidimo i čujemo budnije pratiti što nam tko nudi u politici i gospodarstvu, kulturi i zdravstvu, odgoju i obrazovanju te o tome temeljiti razmišljati i propitkivati tko nam to i zašto nudi?! Tako bismo jasnije prozreli ideologe i koristoljupce koji nas podmuklo iskoristavaju i potkradaju našu slobodu te im se na vrijeme usprotivili. Poput Majke Isusove, koja sluša, razmišlja i odlučuje, čuvajmo svoje ljudsko dostojanstvo i slobodu, slijedimo Isusov put i njezinu preporuku: "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2, 5).

UREDNIK

Gospa Trsatska u Nazaretu

Povodom jubileja koji se ovih godina ispunjavaju u svetištu Gospe Trsatske, zagrebački franjevci molili su 18. prosinca 2012. franjevce u Svetoj Zemlji da im dopusti postaviti mozaik s likom Gospe Trsatske u Nazaretu. Nazaretski gvardijan odobrio je 16. veljače 2013. postavljanje mozaika, za koji je predviđeno mjesto veličine 1 x 1,5 m. (O)

150. obljetnica krunjenja

Ove godine navršava se 150. godina od krunjenja kipa Gospe s Djetetom u svetištu na talijanskom otočiću Barbana u Gradu. Kip je okrunio 15. kolovoza 1863. krunom za koje su troškove prikupili hodočanici udinske biskupije u ime vatikanskog kaptola tadašnji gorički nadb. Andrej Gollmayr. (O)

Lurdsко svetište opet poplavilo

Gospino svetište u Lurdru u osam mjeseci poplavilo je drugi put. Zbog nemogućnosti pristupa, 20 lipnja zatvorena je gornja bazilika, nakon što je već ranije poplavila špilja ukazanja i kupalište za bolesnike. Voda je ušla i u baziliku sv. Pija X., a oko 1000 gosta iz hotela uz Gavu moralо se premestiti. (GK)

Radio Marija i u Indiji

30. lipnja otvorena je postaja Radija Marije u Cochinnu, u državi Kerala u Indiji. Budući da je tamnošnji puk vrlo odan Majci Božjoj, nova radijska postaja bit će mu vrlo korisna. (RV)

300 godina kipa Gospe Judske

U mađarskom svetištu Mariagyud, 7. srpnja proslavljena je 300. obljetnica Gospina kipa. Sudjelovali su gotovo svi mađarski biskupi, a iz Slatine pridružilo se 150 hodočasnika s biskupom A. Škvorčevićem. Na početku je predvoditelj kardinal P. Erdő blagoslovio umjetničku kopiju kipa Gospe Judske. (IKA)

Svjetski dan mladih

Od 22. do 29. srpnja papa Franjo boravio je na prvom apostolskom putovanju izvan Italije, u Brazilu. Među ostalim, posjetio je 24. srpnja brazilsko nacionalno Gospino svetište u Aparecidi, zadržao se u molitvi u kapeli s kipom crne Gospe i izmolio s nazočnima molitvu Gospi od Aparecide te joj povjerio svoj život i poslanje. Onda je u crkvi predvodio misno slavlje i završio molitvom Gospi. Oduševljenje je izazvao riječima "Do viđenja do 2017.", kad se slavi 300. obljetnica pronalaska Gospina kipa u rijeci Paraiba.

Prije polaska u Brazil, Papa je pohodio rimsku baziliku sv. Marije Velike i pomočio se pred starom Gospinom slikom

Spasa rimskoga puka za sretan ishod putovanja. Zatim je položio cvijeće i zapalio svijeću. Prije izlaska zaustavio se pred glavnim oltarom i zamolio okupljene da molitvom poprate njegovo putovanje i susret s mladima. Po slijetanju u rimsku zračnu luku na povratku, automobilom je svratio u istu baziliku i pred istom slikom zahvalio Gosi na prvom pastirskom pohodu izvan Italije. (IKA-GK)

Prvi automat s krunicama

U predvorju župne crkve sv. Josipa u Wandsbeku (Hamburg, Njemačka) postavljen je automat s krunicama, prvi u svijetu, čime se želi vjernike potaknuti na molitvu. Automat je opskrbljen i narukvicama s religioznim motivima, a tu je i opis kako se moli krunica. (FP)

Biskup V. Huzjak u Rumunjskoj

Za posjeta Hrvatima u Rumunjskoj, biskup V. Huzjak predvodio je 1. srpnja večernje misno slavlje u svetištu Majke Božje u Ciklovi, a 2. srpnja jutarnje, na koje su se okupili brojni karaševski Hrvati. U Karaševu je dočekao hodočasnike na povratku i predvodio klanjanje s blagoslovom, a 4. srpnja posjetio je svetište Marije Radne. (IKA)

90. hodočašće Gospo Celjanskog

Od 23. do 25. kolovoza održano je 90. hodočašće gradišćanskih Hrvata Gospo u Mariazell, a sudjelovalo je oko tri tisuće hodočasnika, od kojih petstotinjak pješaka. Glavni događaj bila je procesija sa svijećama 24. kolovoza i euharistijsko slavlje koje je 25. kolovoza predvodio biskup E. Živković. On je odlikovao poglavara mariaceljskog samostana o. K. Schauera Ordenom sv. Martina u zlatu, najvišim odličjem biskupije. (IKA)

Izvanredni mariološki kongres

U Sevilli će se od 27. do 30. svibnja 2014. održati izvanredni Međunarodni mariološko-marijanski kongres koji će raspravljati na temu *Pozvani na "životnu nadu"* (1 Pt 1,3). Nakon uvodnih pozdrava, predstavljanja i uvoda predsjednika Papinske međunarodne marijanske akademije fra V. Battaglie predviđena su predavanja: *Marija kao otajstvo nade* (Antonio María Calero de los Ríos), *Antropologija i nada u Marijinu svjetlu* (Marie-Thérèse Huguet), *Svadba u*

Kani: nadajući se svakom nadom (Luis Díez Merino), *Uz križ je stajala njegova majka* (Francisco María Fernández Jiménez), *Pedesetnica: između nade i iščekivanja* (M. Isabell Naumann), *U nadi smo spašeni. Marija kao eshatološka ikona nade* (Salvatore M. Perrella), nakon čega slijedi akademski zaključak tijekom kojega će svaka skupina predstaviti rezultate svoje rasprave, a završit će ga Antonio Escudero Cabello predavanjem *Crte koje proizlaze iz mariološkoga govora u razmišljanju i u praksi.* (WPAMI)

Nadb. Eterović u Rumunjskoj

Nadb. N. Eterović slavio je blagdan Male Gospe s Hrvatima u Rumunjskoj. U najvećem Gospinu svetištu Marija Radna predvodio je 7. rujna misu za Hrvate, 8. rujna glavnu misu na latinskom i propovijedao na njemačkom i hrvatskom, a navečer u hrvatskom mjestu Lupak te 9. rujna u Jabalču. (IKA)

25 godina povjerenstva

Slovenci slave 25 godina djelovanja Povjerenstva za Svetu Zemlju koje je ponovno povezalo Sloveniju i Isusovu domovinu. Kroz to vrijeme Povjerenstvo je organiziralo hodočašće za gotovo 10.000 Slovenaca u Svetu Zemlju. Zato će se 9. studenoga 2013. održati zahvalno hodočašće Gospo na Brezje. Na programu je krunica, misno slavlje i predstavljanje biltena Sveta Zemlja. (BF)

Magnificat

To je naslov medunarodne revije koja se pojavila i na slovenskom jeziku, a iz koje svaki dan mole brojni katolici po čitavom svijetu. U njemu su uvodi i razmišljanja, blagoslovi, marijanske antifone, svagdanja jutarnja i večernja molitva, misna čitanja, životopisi svetaca i meditacija za svaki dan, kalendar, tumačenje slike na naslovnici...

Krunica - dar Njezina srca

Prije nego sam ušao u Svetište zajedno s vama moliti krunicu, zau stavio sam se nakratko na grobu bl. Bartula Longa, i moleći se pitao: "Ovaj veliki Marijin apostol, odakle je vukao snagu i ustrajnost potrebne za dovršenje tako važna djela, već poznata u čitavom svijetu? Nije li upravo iz krunice, koju je on prihvatio kao istinski dar Gospina srca?" Da, bilo je uistinu tako. To svjedoči iskustvo svetaca: ta popularna marijanska molitva dragocjeno je duhovno sredstvo za rast u prisnosti s Isusom kao i da se u školi presv. Djevice naučimo uvijek ispunjavati Božju volju. To je kontemplacija Kristovih otajstava u duhovnom jedinstvu s Marijom, kao što ističe sl. Božji Pavao VI. u apostolskoj pobudnici *Marialis cultus* (br. 46), i kao što je zatim moj časni prethodnik Ivan Pavao II. na široko osvijetlio u apostolskom pismu *Rosarium Virginis Mariae*, što danas idealno ponovno predajem pompejskoj zajednici i svakome pojedinom od vas. Vi koji živite i radite ovdje u Pompejima, posebno vi, dragi svećenici, redovnici, redovnice i vjernici laici koji ste namješteni na ovom jedinstvenom djeliću Crkve, svi ste

pozvani učiniti svojom karizmu bl. Bartola Longa i postati, u mjeri i na načine koje Bog udjeljuje svakome pojedinom od vas, autentični apostoli krunice.

Međutim, da bismo bili apostoli krunice, nužno je osobno iskusiti ljepotu i dubinu te molitve, jednostavne i dostupne svima. Potrebno je, prije svega, pustiti se da nas bl. Djevica Marija povede rukom u razmatranju Kristova lica: lica radosna, svjetla, žalosna i slavna. Tko kao Marija i zajedno s njome, ustrajno čuva i razmatra Isusova otajstva, stalno sve više asimilira njegove osjećaje i s njima se uskladuje. Kad je riječ o tome, drago mi je navesti jednu lijepu misao bl. Bartola Longa: "Kao što se dvojica prijatelja", piše on, "koji su često u društvu jedan s drugim, obično suočiliće i u navikama, tako i mi, razgovarajući učestalo prisno s Isusom i bl. Djemicom, u razmatranju otajstava krunice, kao i dijeleći isti život u svetoj Pričesti, možemo postati, koliko nam to dopušta naša malenost, slični njima, i od tih najuzvišenijih uzora naučiti živjeti ponizno, siromašno, skrovito, strpljivo i savršeno" (*I Quindici Sabati del Santissimo Rosario*, 27. izd., Pompei, 1916., str. 27; cit. u *Rosarium Virginis Mariae*, br. 15).

BENEDIKT XVI.

(Iz meditacije po završetku molitve krunice u Pompejima, 19. listopada 2008.)

U tvoje ruke, Majko!

U Tvoje ruke, Majko, postavljam svoju dušu sa svim njezinim moćima, Tebi darujem sve svoje zasluge, svoje molitve, svoja dobra djela, svoju čistoću, svoje poteškoće i svoje odnose s drugovima. Tebi prikazujem svoje tijelo, svoja sjetila, da mogu biti u Tvojoj službi. U Tvoje ruke predajem sve časti, sva djela, bilo tjelesna bilo duševna. Sve: dušu i tijelo zatvoriti u svoje prečisto Srce i očuvaj mene čista i ljubežljiva. Sav hoću da budem tvoj. Hoću da se žrtvujem svaki dan za Te. Slatko Srce Marijino, moje Majke, budi spasenje moje!

Bl. Miroslav BULEŠIĆ (†1947.)

Krunicom častiti Mariju

Nailazimo često na podijeljena mišljenja oko toga kako bi trebalo pristupati Gospi, na koji se način prema njoj odnositi ili pak koje joj mjesto u životu ustupiti. Osim što su mišljenja podijeljena, ona su i oprečna jer se u potpunosti razilaze između onih koji je ne bi ni spominjali, do onih koji bi je častili gotovo božanskom čašcu. I dok se tako mnogi bore, pa i mimoilaze u mišljenjima, ne preostaje nam pouzdati se u ljudska mišljenja, nego vidjeti što nam sam Bog ima reći glede odnosa i stava prema bl. Djevici koju je sam izabrao.

Već rečeno prva je naznaka što nam je činiti. Ako ju je sam Bog izabrao, i sami se trebamo znati zaustaviti pred tom činjenicom i istinom. Stoga u svom stavu prema Mariji nećemo pogriješiti ako joj dademo ono mjesto koje joj je Bog udjelio u svijetu i u povijesti spasenja te je stoga cilj ovog razmišljanja otkriti koje je to mjesto. A kako to otkriti? Koliko god nam se može ta zadaća činiti teškom ona je jednostavna. Mjesto od Boga joj dano otkrivamo po andelu Gabrijelu koji je bio posлан у Nazaret da joj prenese Božju poruku.

PRISTUPATI POPUT ANDELA

Poslan od Boga, andeo Gabrijel pristupa Mariji i pozdravlja je: *Zdravo, milosti puna!* Nakon što te riječi i sami čujemo, ne samo što nam moraju odjeknuti u ušima nego nam trebaju doći do uma.

A kad dodu, um se mora zapitati o njihovu značenju i otajstvenoj dubini koju u sebi kriju. Ne može ostati pasivan pred činjenicom da andeo pozdravlja Mariju prepun poštovanja, a da mi sebi dopustimo umovanja bez imalo poštovanja i ljubavi prema njoj. Ako je Gabrijel tako susreće, naše poštivanje trebalo bi biti još veće, jer je između nas i nje veća razlika nego između andela i nje. Ako joj se andeo divi jer je puna milosti, koliko tek trebamo mi koji težimo k istoj milosti i ponizno prosimo od nje da nas zagovara i pomogne da dodemo do nje! Ako andeli, koji se samo Bogu klanjavaju i naviještaju njegovu veličinu, časte presvetu Djericu, to treba biti smjerokaz i nama ljudima da joj pronademo pravo mjesto u životu te da joj iskažemo dužnu zahvalnost i čast. Andeo nas uči svojim primjerom kako joj pristupiti. Ako on pristupa s poštovanjem, ni mi ne smijemo sebi dopustiti prema njoj površan ili bahat odnos. Ne možemo je gledati s visoka, ako je andeo s neba došao k njoj i iskažao joj štovanje. Ako joj je andeo donio Božju poruku, ne smijemo ni mi sebi priuštiti promatrati je svojim ljudskim predrasudama i površnošću duha. I zdrava logika života i Božji andeo uče nas da ne trebamo bježati od poštovanja prema nebeskoj Majci, pod izgovorom da izravno saobraćamo s Bogom. No, znamo da nismo baš tako duhovni i sigurni u svoje zajedništvo s Bogom, da s njime možemo izravno i bez drugih stupiti u zajedništvo, jer nema nas baš toliko u mističnu zanosu. Zato nam dobro dode častiti nebesku Majku, jer nam je upravo po njoj Bog sve posredovao, što znači da je nije smatrao toliko sporednom i suvišnom. Pa i Posrednika

spasenja posredovao nam je po njoj i ne moramo se bojati da će doći do "sukoba interesa" budemo li se njoj utjecali.

PRIMATI MARIJU POPUT ELIZABETE

Riječi andelova pozdrava Mariji izgovaramo svagdano u *Zdravomariji* koja je bitan dio krunice, pa tako i listopadske pobožnosti. Ako nas andeo u *Zdravomariji* uči kako Mariji pristupati, na neki način što činiti da dodem u njezin dom, u drugom dijelu te molitve Elizabeta nas uči na koji način Mariju primati u svoj dom. I dok nas andeo potiče da Mariju častimo kao onu s kojom je Gospodin, Elizabeta nam je primjer kako je treba primati kao onu koja nam nosi utjelovljenoga Sina Božjega: *Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovjen plod utrobe tvoje, Isus.* Stoga ne možemo ne uočiti dubinu značenja njihovih pozdrava Mariji, koji nas potiču da i sami upijamo i stječemo pobožan stav čašćenja njezine svete prisutnosti koja je bila potpuno prožeta trojstvenim Bogom.

Promišljajući dosljedno ono što molimo, shvaćamo da je listopad milosni mjesec kad se učimo častiti Mariju kao onu koja se Bogu klanjala svim svojim bićem i s kojom je Gospodin stalno prisutan. Jednako tako i drugi nas dio molitve, preuzet iz Elizabetina svjedočanstva,

potiče da Mariju prihvaćamo onim duhom kojim ju je rođakinja pozdravila kao blaženu među ženama. Elizabeta ju je doista prva otkrila kao blaženu među ženama, jer je nosila kao blaženi plod utrobe - Sina Božjega.

Marija je, dakle, blagoslovljena, ali i među muškarcima i među ženama. Ona je blažena jer može blaženo roditi čist plod, jer je njezino biće bilo čisto od grijeha. Blažena je jer može roditi Boga, tj. Božji plod, za razliku od svih drugih žena kojih je plod zaražen grijehom. To je Elizabeta dobro osjetila i tome se zadivila slaveći Boga zbog milosti koju je imala: primiti Majku svoga Gospodina. Njezina radosna pjesma zahvalnica ostaje i nama primjer kako se nadahnjivati na Marijinu djelu za nas i kako je primati u svoj život i dom blagoslivljajući Boga koji nam po njoj dolazi. Ako andeo Gabrijel i Elizabeta pred njom nisu imali nikakve zadrške, ni mi se ne trebamo bojati da će nas udaljiti od Gospodina ona koja je potpuno živjela s njime i za njega.

Prema Mariji najbolji je stav ponižne molitve. A molitva krunice uči nas tom ispravnu stavu i pomaže da Mariji dademo i u svom životu ono mjesto koje joj je Gospodin namijenio, pa će nam po njoj, koja je bila milosti puna, uđijeliti i potrebne milosti života. Ako je Bog htio da bude važna u njegovu životu na zemlji, pogotovo bi trebala biti važna u našemu ljudskom životu na zemlji. Stoga nam krunica i listopadska pobožnost ulijevaju andeosko poštovanje prema Majci Mariji, te nam žele prenijeti osjećaje koje je njegovala i Elizabeta, kako bismo i sami, po toj molitvi, osjetili njezinu blaženu prisutnost u svom životu.

Ivan BODROŽIĆ

Uz 1700. obljetnicu Milanskog edikta:

Pripitomljavanje Duha Svetoga

(Ajme Crkvi ako nije napadana!)

Baviti se samim sobom - to može biti i dobar i loš posao, ovisno o tome kako se to radi i s kojom svrhom.

Jedna od temeljnih preporka drevne mudrosti jest: *Upoznaj samoga sebe!* Pa i da bismo slijedili ono: *Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!*, moramo ponajprije sebe valjano i uredno ljubiti. A Latini rekoše: *"Nihil volitum nisi praecognitum - Ništa se ne može voljeti a da se to prije ne upozna!"* Dakle, da bih mogao voljeti druge, moram voljeti sebe, a da bih volio sebe, moram sebe poznavati. Jer - kako napisala naš Tin:

"Tajanstvo stvari i života zabe, ne poznam ništa, a najmanje sebe!" Zato je bavljenje sobom potreba koju odgovorna osoba ne izbjegava.

S druge, pak, strane: pretjerano bavljenje sobom može biti simptom bolesti čovjekova značaja: narcisoidnosti, egoizma, taštine i oholosti, ali i kompleksa manje vrijednosti.

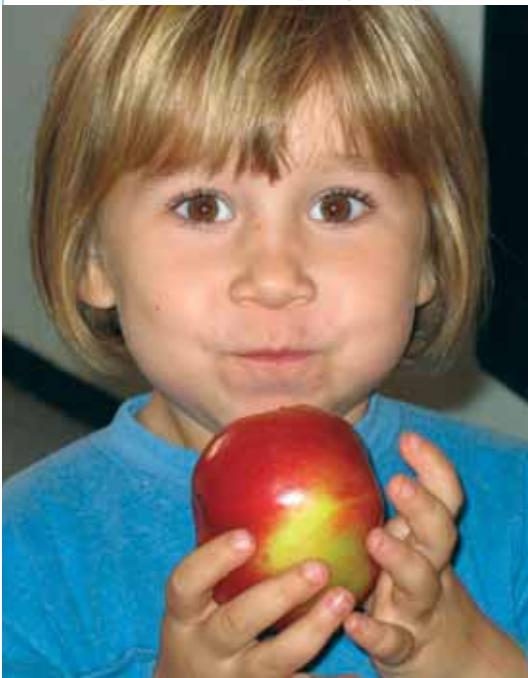
BAVI LI SE CRKVA SOBOM?

Sve se to može primijeniti i na različite skupine, zajednice, pa tako i na Crkvu. Postavimo pitanje: Bavi li se Crkva u Hrvatskoj previše sobom?

U svoje vrijeme, pred raspad Jugoslavije, naslućujući njezino pucanje po šavovima, strani su novinari pitali visokoga državnog funkcionara Dolanca o

političkim frakcijama i sve većim nesuglasicama među pojedinim grupacijama, nacijama ili republikama. Odgovorio je otprilike da toga ima, "ali ako nas tko napadne, mi ćemo biti jedinstveni". A jedan novinar na to je domišljato uzvratio: "Druže Dolanc, a što ako vas nitko ne napadne?" Vidjeli smo i, na žalost, iskusili što je bilo: napadači, i to strahotni i bezdušni, pojavili su se - iznutra.

Crkva se kroz prva tri stoljeća nije dospijevala odveć baviti sobom jer je bila izložena stalnim napadima i krvavim progonima u kojima je trebalo preživjeti! Tek poslije Konstantinova Milanskog edikta i proglaša slobode, Crkva je na ekumenским i pokrajinskim saborima te na mnogim drugim razinama počela stvarati svoje strukture, formule, teologiju, različite zakone. Na žalost, ubrzo se pojavio i "cezaropapizam" - tj. miješanje vlasti i politike u crkvena pitanja te upli-

tanje Crkve i njezinih poglavora u svjetovnu vlast. Stoljećima je to bila opaka bolest kršćanstva, osobito na Istoku, koja još nije sasvim izlijеčena. Ta sprega "oltara i prijestolja", duhovne i svjetovne vlasti uvijek je bila na štetu istinskog kršćanstva i prave vjere, pa i onda, ili čak osobito onda, kad se činilo da je Crkva u tome bila nadmoćna i da je profitirala. U pravilu se pokazivalo da su i u samoj Crkvi "sinovi ovoga svijeta mudriji od sinova svjetlosti", tj. da su članovi Crkve, laici i klerici, a osobito crkveni "velikodostojnici" često puno vještiji i uspješniji u svijetu nego u Svetlu! Taj osjećaj nadmoći i trijumfalizma priječio je Crkvu da se ponizno sagleda u svjetlu istine Evandelja Isusa Krista i, dok je pomno nadzirala pravovjerje (ortodoksim), manje se brinula za dosljednost u svome djelovanju (ortopraksu). Recimo ovako: Čuvala je svoj "kredo" (vjerovanje), ali je gubila svoj kredibilitet (vjerodostojnost)!

PROROČKI GLASOVI

Naravno, uvijek je u Crkvi bilo ljudi predanih Evandelju koji nisu odustajali ni posustajali u nastojanju da budu proročki glas prosvjeda protiv takva stanja i svjedočenja istinskih evandeoskih vrijednosti: monasi, pustinjaci, cenobiti, stiliti, potom svakojaki redovnici. Ponekad su ti prosvjedički putovi odvodili i u sekte ili krivotvorenja. Ali i svekolika Crkva uviđek iznova se na različite načine obraćenički posvećivala duhovnoj obnovi i vraćala izvorima, zdravim svojim korijenima.

Posljednji takav veliki pokret Crkve, na svjetskoj razini, bio je II. vatikanski sabor koji je sazvao karizmatski papa Ivan XXIII., a nastavio Pavao VI. U spo-

men na taj veliki Sabor, o njegovoj 50. obljetnici, papa Benedikt XVI. proglašio je Godinu vjere, a kroz nju je nastavio voditi Crkvu papa Franjo. Zanimljivo, papa Ivan Dobri i Franjo izabrani su u istoj životnoj dobi, a moglo bi se navesti još i drugih podudarnosti. Onomad je, na početku Sabora, g. 1962. Ivan XXIII. govorio o "skoku naprijed", ali je taj izraz kasnije "ublažen" i preveden u "novo poučavanje", pa se neki pitaju zašto se Crkva boji skoka i je li II. vatikanski sabor zaustavljen u svom planiranu hodu. Čini se da tako misli papa Franjo: "Sabor je bio lijepo djelo Duha Svetoga. No, jesmo li nakon 50 godina učinili sve ono na što nas je na Saboru potaknuo Duh Sveti? Ne. Slavimo ovu obljetnicu, gradimo spomenik, ali da nam ne dosaduje. Ne želimo se promjeniti. Još i više: ima onih koji bi htjeli poći unatrag. To znači biti tvrdoglav, to znači htjeti pripitomiti Duha Svetoga, to znači postati 'bezuman i srca spora' (Lk 24, 25)." To je rekao u homiliji 16. travnja, a na zboru kardinala prije konklava, citirajući velikog teologa de Lubaca, govorio je o "samodostatnoj Crkvi" i o njezinu "duhovnoj svjetovnosti u kojoj se živi da bi se međusobno davalо počast". O takvu mentalitetu i duhu (ali ne po Duhu) u Crkvi, pa i kod nekih "vidjelaca i pobožnjaka" bilo je više u ovoj rubrici po izboru novog pape ("Sreća naša - Duh Sveti ne čita svašta!"). Čini se da se može govoriti i o nekoj "svjetovnoj duhovnosti" u kojoj bi mnogi kršćani - svejedno je li klerici ili laici, je li s lijeva ili s desna - svakako htjeli pripitomiti sve svoje protivnike, izvanjske i unutarnje. Čak i - oprosti Bože - Duha Svetoga!

ZAŠTO SE BOJIMO NAPADA?

Postali smo preosjetljivi na svaki napad. Hteli bismo odgovoriti, pa i uzvratiti jednakom mjerom, na svaku ružnu izjavu o Crkvi nekog političara ili zloban tekst bilo kojeg novinarčića. A ima toga koliko hoćete, čini se da su napadi ponekad bezočniji negoli za vladavine boljševizma! I kao što smo za Domovinskog rata, pod pritiskom strašnih zala izvana podcijenili svoja, pa su ona u nama nesputano bujala i s krajem rata počela sve strašnije izbijati, tako i sada u čvrsto zauzetu "obrambenom gardu" ne vidimo i baš ne želimo priznati da barem dio svih tih kritika i zasljužujemo. Ali osobito, zar bismo zaista htjeli "pri-pitomiti" riječi Učitelja i ostalih učitelja naše vjere: "Ako su mene progonili, i vas će" (Iv 15, 20). "Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi" (Iv 15, 19).

"Ijubljeni! Ne čudite se požaru što bukti medu vama da vas iskuša" (1 Pt 4, 17). "Tek neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, ili kradljivac, ili zločinac, ili makar i kao nametljivac; ako li kao kršćanin, neka se ne stidi, nego slavi Boga zbog tog imena" (1 Pt 15-16).

"Jao vama kad vas svi budu hvalili" (Lk 6, 26).

"A što ako vas nitko ne napadne?" I zašto nam je baš toliko stalo da nas nitko ne napada? Mudro kaza naš narod: "Kakve vajde kad te rda hvali!" Valjda vrijedi i obrnuto. Doista, ako bi se to dogodilo, ako bi nas prestali napadati ili čak previše počeli hvaliti, tek bismo se onda trebali zabrinuti. I opipati se, jesmo li još živil!

Stanko JERČIĆ

Sina Majke Božje zaklonište *Cynoglossum officinale*

Budući da je vrlo ljekovit, *Sina Majke Božje zaklonište* ili gavez malí naziva se i ljekoviti pasji jezik. Dvogodišnja je to zeljasta biljka, koja ima vretenasto razvijen i jak korijen, iz kojeg izrasta visoka debela stabljika već od polovice razgrana i gusto pokrivena produženim i uskim listovima. Cvjetovi su joj svih prelaznih boja, od mutnocrvene do ljubičaste. Raste uz putove i na rubovima polja.

Biljka se koristila, osobito njezin korijen, ponajaviše za liječenje različitih krvarenja. Naziv pasji jezik samo je prijevod latinskog imena povezana s brojnim legendama. Nagnuta prema dolje, biljka sliči skloništu, pa je stoga i prozvana zakloništem Sina Majke Božje. Tako ga može bolje skriti i zakloniti negoli biljka u svojoj ljepoti, jer on je ljepota sama?!

Mario CRVENKA

Ampèrov primjer

Glasoviti francuski fizičar i matematičar André-Marié Ampère (+1836.), poznat po pionirskim istraživanjima s područja elektriciteta i magnetizma, bio je praktičan katolik. Iako je u njegovo doba u Francuskoj bilo mnoštvo mladih, koji su u toj dobi postali bezvjerci, on se nije stidio svoje vjere. Čitali su svega i svačega, družili se s kojekakvim društvom, pa se nije čuditi da su brojni i vjeru svoju pritom izgubili.

U Pariz iz Liona dode na studij prava i književnosti u to doba mladi Antoine Frederic Ozanam (+1853.). Imao je tada 18 godina. Nije bio bezvjerac, ali se kolebao u vjeri. Gledajući oko sebe svega i svačega, bio je u velikoj pogibli i borio se sam sa sobom.

Srećom, upoznao je u Parizu Ampèra. Za njim se zanio i u njemu gledao uzor znanja i učena čovjeka. Jednog dana u kutu neke pariške crkve prijeti nekog starca na koljenima s krunicom u ruci kako pobožno moli. Približi se, pogleda ga malo bolje i u njemu prepozna - Ampèra! Taj prizor odigrao je presudnu ulogu u Ozanamovu životu. Ganuo ga je toliko da se i sam bacio na koljena, iz srca mu se Bogu vinula pouzdana i žarka molitva, a niz obraze su mu se oborile suze. Bio je to trenutak milosti i ljubavi Božje. Pobijedila je vjera! Otada se Ozanam u njoj više nije kolebao. Ostao je čvrst i uvijek vjeran Bogu. Domalo je i on postao velik učenjak i, poput Ampèra, ostao praktičan katolik. Pravi svetac! S nekoliko prijatelja osnovao je Družbu sv. Vinka Paulskog, laičku udrugu za ublažavanje bijede. I odmah nakon njegove smrti počelo se govoriti kako treba povesti postupak za njegovo proglašenje svetim. To je i učinjeno. Svetim je i proglašen. Eto koliko vrijedi dobar primjer!

Mladi gledaju i slušaju. To se usađuje u njihovo biće. Zato bi roditelji trebali biti onakvi kakva žele da budu njihova djeca, a ne da ih samo poučavaju, upućuju riječima kakva će biti, što će činiti, kako da se ponašaju. Najviše dobra svojoj djeci mogu učiniti svojim primjerom i uzornim življnjem. Ozanam je znao govoriti da mu je Ampèrova krunica, kad je vidio da je moli, učinila više dobra negoli sve knjige koje je pročitao i sve propovijedi koje je čuo!

Pere MARIN

Marija u propovijedima sv. Ante

Sv. Ante Padovanski izvanredna je pojava u povijesti Katoličke Crkve.

Nadaleko je poznat kao onaj koji je kadar kod Boga isprositi svakojaka čudesa onima koji mu se utječu. No Ante nije samo čudotvorac, nego i rado slušan propovjednik te vrstan bogoslovac, zbog čega je i proglašen crkvenim naučiteljem (1946.). Svetac je rođen u uglednoj obitelji u Lisabonu oko g. 1195., naobrazbu stječe kod augustinaca. U želji da što potpunije živi po Evandelju, pristupa franjevcima.

Umjesto u misiji u Afriku, lađu njegova života vjetar baca u Italiju. Ondje susreće Franju Asiškog koji mu povjerava službu propovjednika i učitelja mlade braće. Djeluje u Padovi po kojoj je i prozvan "Padovanski". Iako živi svega 36 godina, ostavlja neizbrisiv trag, koji traje gotovo osam stoljeća. Godinu nakon smrti (1231.) proglašen je svetim.

POZNAVATELJ SV. PISMA

Sv. Ante poznavatelj je Sv. pisma i stručnjak u njegovu tumačenju, izvrstan bogoslovac, oštrouman mislilac i nenadmašiv učitelj u naslijedovanju Krista. Zbog poznavanja Sv. pisma zovu ga "škrinjom zavjetnom", kovčegom koji čuva Riječ Božju sadržanu u Pismima, razmišlja o njoj i naviješta je puku. Nauk mu je sadržan u govorima, tzv. "Sermones". Sačuvana su 53 za nedjelje,

4 za Gospine blagdane i 20 o svetkovinama. U njegovo vrijeme, u 13. st., "sermones" nisu samo jednostavne propovjedi, nego književna vrsta, mudri spisi, učene poslanice napisane na temelju Sv. pisma koje pružaju praktične upute za kršćanski život. Piše i govori latinski, stil mu je praktičan, služi se slikama i primjerima iz svagdanjega života.

Svečeve misli o Djevici Mariji, njezinu liku i ulozi u povijesti spasenja nalaze se u njegovim govorima. Imamo ih sačuvane o Djevičinu rođenju, njezinu očišćenju i uznesenju kao i o naviještenju. U svom nauku o Isusovoj Majci Ante ostaje vjeran sljedbenik učenja svetih otaca i crkvenih pisaca prvih stoljeća. No, ne ograničava se na ponavljanje onoga što su časnioci izrekli ili napisali. Trudi se prikazati tradicionalan nauk Crkve živim govorom i originalnim opisom služeći se rječitim slikama i simbolima. Razmatra gotova sva otajstva i događaje iz Marijina života, ali se najviše zadržava na tajni njezina božanskog materinstva i djevičanstva. Prebirući nje-

gove govore, dobiva se dojam kao da predosjeća da će oni jednoga dana postati sastavnim dijelom crkvenog poklada marijanske istine koje su tek u novije doba proglašene pravorijecima vjere: bezgrešno Marijino začeće i uznesenje u nebesku slavu.

DJEVIČANSKO MATERINSTVO

U svojim propovijedima Evanđeoski Naučitelj pun je ljubavi i štovanja, divljenja i pohvale prema izvanrednoj ženi kojoj Bog povjerava posebnu ulogu, jedinstvenu u povijesti ljudskog roda, da postane djevičanskom majkom Utjelovljene Riječi. U tom Božjem pozivu i izboru on prepoznaće najvažniju od svih povlastica i darova po kojima Marija postaje uzvišena osoba koja nadilazi sva stvorena bića. Tako u govoru o uznesenju tvrdi:

„Nijednom andelu i nijednom ljudskom biću nije dana niti će ikada biti udijeljena tolika milost slična onoj koju je primila blažena Djevica. Bog Otac htio je da ona bude Majkom njegovu vlastitog Sina, koji je njemu u svemu jednak, koji je rođen prije svih vjekova... Uistinu milost blažene Marije nadilazi svaku drugu milost, jer ona je s Bogom Ocem imala istoga Sina, zbog toga je zasluzila biti okrunjena na nebu.“

Padovanski često ponavlja da je Sin Božji i Sin Marijin ista osoba. Time želi naglasiti izvanredan stupanj milosnog života u kojem se smješta Marijin odnos prema Bogu. S istog zrenika promatra i Isusovo prikazanje u hramu: *“Danas je sveta Marija donijela i prikazala u hramu Sina Božjega i Sina svoga.”* Marijina izvrsnost počiva na činjenici da je uvedena u to neizmјerno Božje otaj-

stvo. U govoru o navještenju, obraćajući se Kristu veliča njegovu Majku:

„Doista je blažena utroba koja te nosila, Bože i Sine Božji, gospodaru andela, stvoritelju neba i zemlje, otkupitelju svijeta. Kćerka je nosila Oca, siromašna djevica nosila je Sina. O kerubi i serafi, andeli i arkandeli, skrušena lica i pognute glave poklonite se s poštovanjem bramu Sina Božjega, svetištu Duha Svetoga.“

S MARIJOM VELIČATI BOGA

U svojim propovijedima Ante potiče svoje slušatelje da veličaju Boga što nam je dao tu izvanrednu ženu da bismo, ugledajući se u njezin život, naslijedovali njezine kreposti. Sebe i svoje slušatelje rado preporučuje Gospinu zagovoru:

„Gospe naša, jedina naša nado, molimo te, sjajem svoje milosti prosvijetli našu pamet. Očisti nas nevinošću svoje bezgrešnosti, zagrij nas toplinom svoga pohoda. Pomiri nas sa svojim Sinom, da njegovom pomoći zaslужimo doći do sjaja njegove slave. On koji je po Andelovu navještenju od tebe uzeo slavno tijelo i htio boraviti devet mjeseci u tvom krilu...“

Po božanskom milosnom djelovanju Marija je više nego bilo koje drugo stvorenje utemeljena u ljubavi. Njezino tvorno sudjelovanje u dogadaju spasenjskog utjelovljenja sadrži tajnovite pojedinosti po kojima je majčinstvo vidljivo u svojoj pojavnosti, ali jednako tako i bitne dijelove po kojima je to majčinstvo prekriveno velom božanskog otajstva. To se, prije svega, odnosi na djevičanski značaj Marijina majčinstva, koje je u službi Kristova božanskog sinovstva i tajne otkupljenja ljudskog roda.
dar-ko

Listopad i pučke pobožnosti

Iznoseći sažeto mjesto i ulogu pučke pobožnosti u vjerničkom životu, Katedikizam veli: „*Osim liturgijom, kršćanski se život brani i različitim oblicima pučke pobožnosti, ukorijenjene u različitim kulturnim nastojećima da ih rasvjetiti svjetlom vjere. Crkva promiče oblike pučke religioznosti, koji su izraz evandeoskog instinkta i ljudske mudrosti te obogaćuju kršćanski život naroda*“ (br. 1679). To je okvir pravilna shvaćanja i zdrava prakticiranja pučke pobožnosti općenito, osobito marijanskog sadržaja. Zbog toga „Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji“ naglašava da „*pučko očitovanje slavljenja bl. Dj. Marije nosi sa sobom antropološke vrijednosti koje se ne smiju zanemariti*“ (br. 187).

MARIJANSKI LISTOPAD

Pobožnost prema Bogorodici kroz mjesec listopad jedan je od oblika pučke pobožnosti zapadnih kršćana, a uključuje svagdanje moljenje krunice, Gospinih litanija i pjevanje marijanskih pjesama kroz čitav listopad. Leon XIII. naredio je da se u tom mjesecu u svim župskim crkvama moli krunica na čast bl. Djevice Marije. Time se željelo pomoći vjernicima da napreduju u spoznaji punine Kristova otajstva. Kao da svagdano slušaju Marijin poticaj za svadbe u Kani: „*Sve što vam reče moj sin, učinite!*“ (Iv 2, 4).

Pobožna praksa povezana uz neke mjesecne u godini prisutna je kod kršćana

različitih predaja, i na Istoku, i na Zapadu. Oni koji slave Boga po bizantskom obredu na osobit način prožimaju mjesec kolovoz obilnjom marijanskom pobožnošću povezujući je sa svetkovinom „Marijina usnuća“ (15. kolovoza). Kopti u Egiptu Bogorodici posvećuju mjesec *kiah* koji obuhvaća vrijeme našeg prosinca i siječnja. Tih mjeseci kršćani se svaki dan okupljaju na molitvu da slave i veličaju Bogorodicu. I u jednom i u drugom obredu ta je pobožnost tjesno povezana s liturgijom dok su na Zapadu marijanski mjeseci svibanj i listopad ispunjeni pučkom pobožnošću koja se često odvijala usporedno sa službenom liturgijom Crkve. Zbog toga Direktorij napominje da je to „*stvaralo i još uvijek stvara neke probleme liturgijsko-pastoralne naravi što zaslužuje pozornu procjenu*“ (br. 190). Uloženi trud u pripremi i predvoditeljeva pastoralna razboritost lako će pronaći način da se listopadska pobožnost uskladi s ritmom liturgijske godine i službenom liturgijom Crkve koja je „*vrbunac prema kojemu teži djelatnost Crkve i izvor iz kojega proistječe sva njezina snaga*“ (SC 10).

A različiti oblici kršćanske pobožnosti produžetak su službenog bogoštovljva Crkve, ali ga nikako ne mogu nadomjestiti. Konstitucija o liturgiji II. vatikan-

skog sabora kaže da „te vježbe treba tako uređiti da, vodeći računa o pojedinih liturgijskim vremenima, budu u skladu sa svetom liturgijom, da od nje na neki način proizlaze i k njoj vode narod, jer ih ona po svojoj naravi daleko nadvisuje“ (br. 13).

EVANĐEOSKI INSTINKT I LJUDSKA MUDROST

Pučka religioznost i njezin izražaj u različitim oblicima pobožnosti nalazi svoje mjesto i u vjerničkom životu kršćana. Takva pobožnost nosi biljež dotičnog naroda i njegove kulture te je proglašena jačim emotivnim nabojima.

Zbog toga je draga i prihvatljiva širokim masama vjernika, osobito onima koji su jednostavnije intelektualne naobrazbe. U izražavanjima pučke religioznosti nije uvijek sve uskladeno s Božjom objavom, pa Katedikizam, s pravom, upozorava da je „potrebno pročišćavanje i ispravljanje religioznog osjećaja koji je u pozadini tih pobožnosti da bi se moglo napredovati u spoznaji Kristova otajstva“ (br. 1676). O tome biskupi na sionodi u Puebli 1979. - među ostalim - zaključuju: „Pučka religioznost je, u biti, skup vrednota koje, s kršćanskim mudrošću, odgovaraju velikim egzistencijalnim pitanjima. Zdrav katolički pučki osjećaj jest u sposobnosti sinteze gledom na ljudsko postojanje. Tako on stvaralački povezuje božansko i ljudsko, Krista i Mariju, duh i tijelo, zajedništvo i ustanova, osobu i zajednicu, vjeru i domovinu. Um i osjećaje. Ta mudrost jest kršćanski humanizam koji radikalno potvrđuje dostojanstvo svakog bića kao Božjeg djeteta, uspostavlja temeljno bratstvo, uči biti u skladu s prirodom i

shvaćati rad, daje opravdanja za život u radosti i vadrini, čak i usred životnih neprilika. Ta je mudrost, za narod, također načelo razlučivanja, evanđeoski instinkt koji daje spontano spoznati kad je evanđelje u Crkvi na prvom mjestu, a kad mu je sadržaj ispraznjen i zagušen drugim interesima.“

NASLJEDOVANJE MARIJINIH VRLINA

Ustrajno zazivajući Mariju i razmišljajući o njezinu prakticiranju vjere i vjernosti Božjim poticajima kroz listopad, vjernik postupno usvaja Marijin način života s Bogom. Istovremeno usvaja i usavršava pravilno svrstanjavanja Bogorodice u povijesti spasenja i očitovanju Kristova otajstva. Žbog toga zdravo prakticiranje pučkih pobožnosti zahtijeva trajno upoznavanje i prihvatanje novih biblijskih i teoloških istraživanja, osobito onih što rasvjetljavaju Bogorodičino pravo mjesto i ulogu u otajstvu Krista i Crkve.

Jedan od prigovora marijanskim pučkim pobožnostima, osobito molitvi krunice, jest da je to monotono ponavljanje riječi što samo uspavljuje a ne potiče na djelovanje u konkretnom životu. I za potkrepu navode Isusove riječi: „Neće u kraljevstvo nebesko uči onaj koji samo govori: Gospodine, Gospodine, nego onaj koji vrši volju Oca moga koji je na nebesima“ (Mt 7, 21). Treba prihvati Gospodinovu uputu, ali iskrena molitva ne isključuje djelovanje nego do njega dovodi. Riječi bez konkretnog djelovanja bile bi devalvacija pobožnosti. Ali iskrene riječi iza kojih, po Marijinu primjeru, slijedi primjena u konkretnom životu, stvarno omogućuju „obilatiji silazak darova božanskog milosrda“.

Marko BABIĆ

Priestolje krunice

Po uzoru na srednjovjekovne igrokaze, koji su prigodno prikazivani na glavnim gradskim trgovima ispred mjesnih crkava, talijanski umjetnik Lorenzo Lotto (oko 1480.-1556.) često je oslikavao slične biblijske prizore kao scenske radnje. Za listopad smo odabrali njegovu sliku *Gospa od Krunice*, koju su naručili članovi bratštine Gospine krunice i postavili je kao oltarnu palu u samostanskoj crkvi sv. Dominika u gradiću Cingoli u pokrajini Marke.

NEUOBIČAJENA OLTARNA PALA

Kao dekorativnu pozadinu scenskoga prikaza, Lotto je iza Gospina priestolja oslikao Drvo života s 15 slika medaljona obraslih grmolikim ružama.

Polukružno podijeljeni u tri reda po pet, medaljoni oslikavaju 15 otajstva krunice. Tako su vjernici, slikovito i bez čitanja, mogli razmatrati i moliti radosna, žalosna i slavna otajstva. Ako bismo, kao posebnost, izdvojili koji medaljon, onda bismo u 5. slavnom otajstvu zapazili neobičan umjetnikov vjernički izražaj u kojem je prikazao kako Presv. Trojstvo kruni, okrenutu ledima prema vjernicima, Gospu za kraljicu neba i zemlje.

Glavni čin, koji se odvija ispred drvene konstrukcije s medaljonima i ružama, prema kršćanskoj ikonografiji, prikazuje Gospu na priestolju s Isusom i svećima u okruženju. Dok se Gospa u plavoj

haljini okreće prema lijevoj skupini molitelja, koju predvodi utemeljitelj dominikanskoga reda, goli Isus izmiče joj iz naručja i naginje se prema skupini koju predstavlja mjesni biskup.

U lijevoj skupini, klečeći raširenih ruku, sv. Dominik (+1221.) prihvata krunicu kao Gospin dar. Suprotno od njega, na desnoj strani, također u klečećem stavu, mjesni biskup i zaštitnik Cingolija sv. Esuperanzio (5. st.) daruje Gospu maketu grada. Uz dva glavna aktera, prema zakonima sakralnih scena, nalaze se i drugi kršćanski sveci kao pratitelji prizora. Tako, uza sv. Dominika sv. Marija Magdalena s alabastrenom posudom i sv. Toma Akvinski podignuta kažiprsta (+1274.), dok je na suprotnoj strani, uz biskupa, sv. Klara Asiška s llijanom (+1419.) i sv. Petar Mučenik (+1252.) s križem.

Po uzoru na marijanske procesije, ispod priestolja dva andelčića prosipaju ružine latice iz pletene košare, dok Ivan Krstitelj, prikazan kao gol dječak s križem, pokazuje na Isusa.

PRAVILA I UMJETNIKOVE IGRE

Iako je Lotto, oslikavajući igrokaz religiozne tematike, taj marijanski prizor postavio prema tradicionalnom scenskom pravilu, koje nije dopušтало slobodu izražaja, zahvaljujući pokretima glavnih likova, oživio je statičnost pojedinih cjelina. U prvoj skupini, u kojoj je Gospa na priestolju s Isusom u naručju, uspio je, naginjući likove na suprotne strane, pogotovo pokretima ruku i pogledima prema prisutnim svećima, pomoći iluzionističke perspektive oživjeti glavni prizor u kojem Gospa daruje krunicu, a Isus prima maketu

grada. Zato se drugi prizor, dvojica svetaca u klečećem stavu uz Gospino prijestolje, pomoću izpruženih i raširenih ruku, upotpunjaju u zajedničku cjelinu. Zapravo, Gospa na prijestolju s Isusom u naručju, a sv. Dominik i sv. Esuperanzio uz prijestolje, tvore savršenu kružnu kompoziciju, oživljenu upravo nevedenim pokretima. Vjeran krutoj scenskoj postavi, Lotto je, uz dvojicu svetaca kao nositelje dramaturške radnje, doslovno ubacio u scenu još četiri svetačka lika koji se pojavljuju kao pratitelji. Tim skupinama moramo nadodati još jednu zasebnu cjelinu koja se nalazi ispod prijesotolja, odnoso između dvaju glavnih svetaca. Iako dva andelčića u društvu Ivana Krstitelja s košarom izvode dječju igru posipanja ružnih latica, njihova je pri-

sutnost oživjela ozbiljnost odraslih likova u scenskom prizoru. Pogotovo kada desni andelčić pruža ružu sv. Klari, drugi rasipa latice pod noge sv. Dominika, a sv. I. Krstitelj pokazuje prstom na Isusa kao Jaganjca Božjega.

JASNA RELIGIOZNA PORUKA

Možda je cjelokupna kompozicija koju je Lotto oslikao preopterećena zasebnim cjelinama i ukrasnim sastojcima, kao što je drvena konstrukcija s madaljonima i ružama koja zahvaća polovicu slike, zapravo zagušila glavnu ulogu scenskog prikaza. U mnoštву medaljona, koji su također oslikani prizori, zahvaljujući različitim bojama kositimiranih likova, osobito preko plavetnila Gospine haljine, Lotto je ipak postigao da vjernik kao gledatelj može shvatiti religioznu poruku nebeskog dara svete krunice. Kao slikar venecijanske tradicije, poznavajući firentinski i rimski način likovnog izražavanja, vjeran svom stilu i krutoj darmaturgiji, u tim prikazima odmaknuo se previše od renesansne jednostavnosti, umjetnički rečeno, i naklonio se manirističkoj ukočenosti. Oltarna pala Gospe od Krunice, ulje na platnu (246 x 384 cm), koju je L. Lotto naslikao g. 1539., kako piše na Gospinu prijestolju (L.LOTIUS. MDXXXIX), ostala je u crkvi sv. Dominika u Cingoliju sve do g. 1970., kad je, radi očuvanja, prenesena u obližnju crkvu sv. Nikole, a zatim izložena u gradskoj pinakoteci. Restaurirana je u prigodi retrospektivne izložbe u čast L. Lotta g. 2011. u *Palazzo del Quirinale* u Rimu. Nakon izložbe vraćena je u crkvu sv. Dominika u Cingoliju.
Ante Branko PERIŠA

Obitelj - mjesto cijelovita odgoja

Bog nas zove imenom, a ljudi i prezimenom. Na početku nove školske godine ne zaboravimo tko smo, što smo, koji smo razred, koja škola, koja obitelj i kojem narodu pripadamo. U Godini vjere, krstom obilježeni pomolimo se u potrazi za identitetom i prizovimo Gospu, da nam bude Odyjetnica i Zagovornica, da čuva našu vjeru i dom. „Obitelji, ostani to što jesi - osnovna i bitna stanica društva“ i neka te ne zbune nove ideologije koje, boreći se protiv diskriminacije, dovode u pitanje biološku zakonitost i Božje zakone, kao i opstanak obitelji kao takve.

U KORAK S VREMENOM

Vremena se mijenjaju. Crkva je uvijek svremena, ali i tradicionalna i prilagodljiva vremenu i prostoru te zakonima života, jer je Božja. Ako neki njezini i zakažu, učinili su to zbog ljudske slabosti i nedostatka poniznosti. Stoga im ne zamjerimo, nego ih strpljivo podnosimo praštajući im, „a povrh svega - ljubav, što je sveza savršenstva“ (Kol 3, 14), koja još uvijek, uz Božji blagoslov i vjernost obećanju, drži brak, kao bitan i osnovni stup obitelji. U svjetlu novih strujanja u započetoj školskoj godini pitanje treba li nam zdravstveni odgoj samo bih izokrenula u: treba li nam zdrav odgoj, tko ga je dužan i sposoban

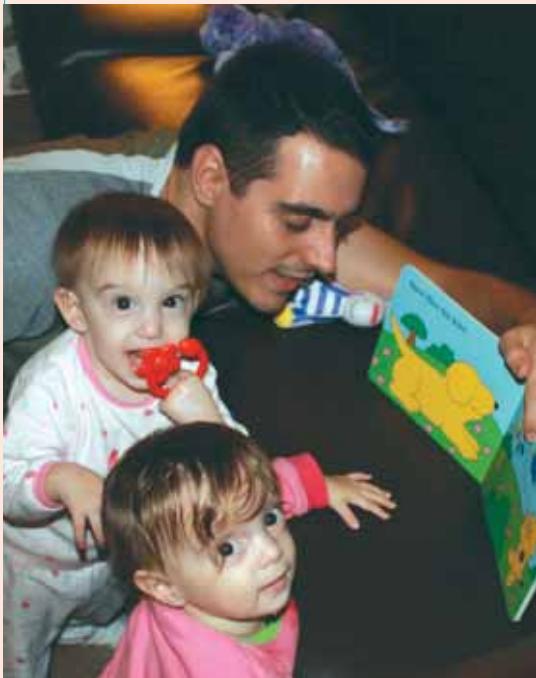
promicati i tko je za to obrazovan i sposoban?

Nekoć se župniku davalо ulje i vino, a danas... Trebamo jedni druge. Duhovnici će nas poučavati Evanelju, a mi njima davati dio zarade ili pomoći raditi.

Danas svećenici proizvode ulje, osvajaju za to nagrade i grade crkve, a laici osnivaju molitvene zajednice okupljaju izgubljene ovce i traže pastire da ih vode.

DJECU RODITI I ODGOJITI

Pastire treba roditi i odgojiti, pozvati i formirati te moliti da ustraju. Djecu treba roditi i odgojiti, školovati, nahraniti i obući. Roditelji su često preuzeti i zabrinuti zbog materijalnoga. Tu i tamo nade se pokaja Marija, koja, sjedeći do nogu Isusovih, upija Božju riječ i vjeruje u Providnost. Nije poželjno biti previše preuzetan, ali nam djecu neće odgajati škola mjesto nas. Prvi koraci, prve riječi, prve molitve upijaju se u obitelji. Neka

djeca nauče čitati i pisati prije škole, a škola im pomaže u naobrazbi, usvajajući gradiva i odrastanju, ali ne zamjenjuje roditelje. Roditelji su prvi odgojitelji. Bog im je dao taj divan dar. Nije lako odgajati. Danas pogotovo. Zato što ne postoji jedinstvenost u odgoju. U kući se uči jedno. U jednih je to u skladu s naukom Crkve, u drugih toga nema, a škola i svijet oko nas, zadojeni novim strujanjima, uče nešto treće. Stručnjaci kažu da je dosljednost i usuglašenost oca i majke, naravno i uz njihovu ljubav, neophodna sastojnica za zdravo odrastanje.

ŠKOLA ZA OBITELJ

42. Obiteljska ljetna škola odvijala se od 29. kolovoza do 1. rujna pod naslovom *Obitelj - mjesto cjelovitog odgoja* i okupila stotinjak sudionika. Roditelji, mala djeca, školarci i mladi, u četiri škole istovremeno su i interaktivno sudjelovali u radu škole: slušali predavanja, molili, pjevali, postavljali pitanja, iznosili svjedočanstva, sudjelovali u radionicama. Djeca i mladi pripremili su i priredbu pod vodstvom časne sestre i animatora. Ima roditelja koji trajno uče zajedno s djecom i traže načina kako da im pomognu u odrastanju. Škola je upravo namijenjena takvima.

IMA LI JOŠ UVIEK TABU TEMA

U obitelji se roditelji brinu za dobro svoje djece, za hranu, odijelo, školovanje, odgoj... U nekim obiteljima razgovara se, malo više ili manje, međusobno i s Bogom. Prakticira se obiteljska molitva, što se na Obiteljskoj školi pokazalo neophodnim za zdrav život kršćanske obitelji. Razgovara se o

raznim temama, ali još uvijek postoje tabu teme, kao što su spolnost i smrt. U obiteljima u kojima su roditelji odrasli, govor o spolnosti bio je stran i oskudan. Ni današnji roditelji nisu o tome rječiti. Neki vjeruju da će to djeca naučiti u školi kroz zdravstveni odgoj i tako olakšati roditeljima. Upitno je što će sve djeca čuti i kako će se u tome snaći. Ako u obiteljima nisu dobila osnovne smjernice, može biti pogubno. Neki pak vjeruju da su svojoj djeci kroz vjerski odgoj dali valjane temelje i da će u školi djecu odgajati primjerenou načelima vjere te da im nikakva nova ideologija ne može naškoditi. Ima i roditelja budnih, svjesnih i savjesnih, koji su pročili i sadržaj i izvor ponuđena zdravstvenog odgoja i s pravom prosvjeduju u obranu svoje djece.

GOSPE, POMOZI

Boriti nam se i u ovom vremenu pomoći djeci da u Svetlu vjere pronađu pravi put, zaključili su roditelji. Jedan bračni par svjedočio je kako se u njihovoj obitelji svaku večer moli krunica, televizijske serije svedene su na najmanje, ali se čitaju knjige i životopisi svetaca. I takvi ljudi žive i djeluju među nama i dokazuju da se to može. Gospe, majko naša, Kraljice i Odvjetnice naroda hrvatskoga, svrni svoje oči na nas danas i svaki dan da tijekom nove školske godine uz kiju ne zaboravimo molitvu. Divna je prilika da kroz listopad obnovimo i molitvu krunice u obiteljima, a bit će što Bog da. Gospe naša, pomozi nam da prvo ugodimo Bogu, a jedni drugima po redu „kao što dolikuje u Gospodinu“ (Kol 3, 18).

Danijela DE MICHELI VITTURI

Diljem kugle zemaljske, Duh Božji stalno čini "divna djela". Kako na početku za stvaranja, tako i u novije doba, posvuda, i u našemu hrvatskom narodu. One u redovničkim zajednicama prepoznavaju se po odijelu, a u svjetovnim institutima jedino po ponašanju. Prve su djevojke koje prihvataju Marijin poziv i žive u samostanu, a druge ostaju u svijetu. I jedne i druge svojim životom i radom svjedoče Isusovu nazočnost u današnjem svijetu. Jedan je od takvih dragulja u kruni Kraljice Hrvata izvorna hrvatska redovnička *Družba sestara Kraljice svijeta*.

OD ZAMISLI DO OSTVARENJA

Sestre Kraljice svijeta utežujuju isusovac o. Ivan Jäger (+1988.). Nakon svećeničkog ređenja poglavari mu povjeravaju službe odgojitelja, voditelja duhovnih vježbi i pučkog misionara. Čovjek molitve i apostolskog žara ističe se u ljubavi i pobožnosti prema Presv. Srcu Isusovu i bl. Djevici Mariji. Vođen zamislama bl. Ivana Merza o konkretnim potrebama Crkve, čini mu se nužnim da se i on uključi u apostolat izvan samostanskih zdanja. Želeći pripomoći u duhovnoj obnovi domovinske Crkve, daje se na održavanje pučkih misija po župama. Ide tako i propovijeda diljem Hrvatske te zamjećuje duhovnu pustoš hrvatskih obitelji. Vidi da brojne župe nemaju svojih župnika i da je malo svećenika za vjerničke potrebe. Osim toga, u susretu sa svećenicima upoznaje njihov često težak, osamljenički život po župama. Potaknut Duhom Božjim, zajedno s Anom Veselić, daje se na osnivanje

nove ženske redovničke zajednice koja svoje sposobnosti i snage posvećuje pomaganju u župskom apostolatu. Tako upravo prije 50 godina, 6. listopada 1963. u Turnju nedaleko od Zadra nastaje klica današnje Družbe sestara Kraljice svijeta. Prve tri djevojke dolaze iz Zatona kraj Nina, a za njima kreću mnoge. Očito im je novost u Crkvi u doba održavanja II. vatikanskog sabora pravi izazov. Budući da nova redovnička zajednica nastaje na području Zadarske nadbiskupije, njezino postojanje 11. veljače 1966. odobrava ondašnji nadb. Mate Garković (+1968.). Pred Božić g. 1981. Kongregacija za redovnike i svjetovne ustanove potvrđuje novu redovničku zajednicu. Istom odrdbom ovlašćuje zagrebačkog nadb. Franju Kuharica (+2002.) da kanonski uzdigne i proglaši Družbu sestara Kraljice svijeta. On to i čini 2. veljače 1982. u Zagrebačkoj Dubravi, u ondašnjoj sestarskoj kući matici. Prva skupina sestara polaže u toj prigodi i svoje doživotne zavjete.

MARIJANSKI DUH

Družba sestara Kraljice svijeta marijanskog je nadahnuća, što lako uočava i po nadnevima koji su zajednici osobito važni. A kud bi sestre bez svoje Gospe, koja ih najbolje može naučiti kako se Isusa pravo ljubi i u bližnjemu njemu služi?! Na blagdan Gospe Lurdske, koje medaljicu sve sestre nose, odobrena je njihova zajednica. Svoju nebesku zaštitnicu Družba slavi 22. kolovoza, na osminu Velike Gospe, na blagdan bl. Djevice Marije Kraljice, što je zapravo blagdan Kraljice svijeta, kad obično sestre polažu svoje redovničke zavjete. Na blagdan Prikazanja Gospodinova u Hramu, 2. veljače 1982., Družba dobiva iz Rima potvrdu da mogu polagati doživotne redovničke zavjete.

Želeći ostvariti geslo Družbe "Da se u nama i po nama proslavi Bog", sestre su pozvane na apostolat molitve i rad među vjernicima. Svoje posvećenje uglavnom ostvaruju baveći se župnim apostolatom, što je zapravo i njihova karizma. Pomažu tako u radu po župama, osobito poučavajući mlade u vjeronomu. Aktivne su i u vodenju biblijskih i liturgijskih skupina, u organiziranju duhovnih obnova za djevojke, u radu oko posvećenja obitelji, kao i u zauzimanju za siromašne i nemoćne.

UDRUGA ZA VJERNIKE

Pola stoljeća nakon početka, svoje kuće sestre Kraljice svijeta imaju u Zagrebačkoj Dubravi, Botincu, Velikoj Gorici, Pakracu, Višnjevcu kraj Osijeka, Tovarniku i Splitu. Uglavnom rade kao pastoralne suradnice i vjero- učiteljice u župama i školama. Sestre utemeljuju *Udrugu Prijatelja blagoslova Marije, Kraljice svijeta*, sa sjedištem u kući Družbe, Šetalište F. Lučića 23, 10410 Velika Gorica. Njezinim članom može postati svaki katolik koji prihvata statut i ispunja pristupnicu. Članovi suraduju sa sestrama u molitvi i apostolatu, sudjeluju u promicanju karizme družbe, svetkuju nedjelju kao dan Gospodnjeg, posjećuju bolesne, nemoćne i napuštenu djecu, mole za obitelji i duhovna zvanja. U 21 sat mole *Isposvjed vjere Hrvatâ katolika*, a svoju zaštitnicu Mariju, Kraljicu svijeta, časte moleći krunicu. Svaki 22. dan u mjesecu posvećuju sabranosti i molitvi. Nek ih Marija prati svojim zagovorom da i druge privode Isusu!

Kamenko JOLIC

Krunica nas ozdravlja

Dvojica mladića iz zajednice *Cenacolo* u Šarengradu, Davor iz Mostara i Pavao iz Slovačke, pohodili su nedavno slavonskobrodsko svetište Gospe Brze pomoći. Obojica su se približila 30. godini. Sa sobom su donijeli knjige, slike i mnoge druge nabožne predmete, od kojih brojne i sami izrađuju i nude na prodaju. Tako doprinose za svoje uzdražavanje, a u Zajednici su kako bi se izlječili od ovisnosti u koju su upali. U tome im uvelike pripomaže molitva, posebno Gospino krunica. O tome smo s njima razgovarali:

- *Pavle, otkad ste Vi u zajednici?*
- Već 15 mjeseci.
- *Kad je počela Vaša stranputica?*
- Iako je moja obitelj kršćanska, osobito se u tome ističe majka, ja sam se bio udaljio od Crkve. U osnovnoj školi počeo sam s marihuanom, a u srednjoj došao u doticaj s tvrdom drogom. S nekim predasima, punih 14 godina živio sam u tom paklu. Pokušao sam nekoliko puta samoubojstvo i završavao na psihiatriji, jednom sam čak cijelu godinu na njoj proboravio. Nakon izlaska, opetbih se vraćao na staro. Upao sam u taj vrtlog zla iz kojega se više nisam znao izvući. Problemi su se gomilali, dugovi bivali sve veći i još puno toga... Jedini izlaz bio je zatvor, ulica ili ulazak u Zajednicu.
- *A kako se to odrazilo na braću i sestre?*
- Imam sestruru, i to blizanku! Ona je vrlo teško podnosila takav način moga

života. Voljela me je i bila nesretna. Sve je pokušavala kako bi me odvratila od tog zla i moje propasti. Doznaла je za Cenacolo i na neki me način pogurala da idem na lječenje. I sad me brižno prati molitvom i svakom vrstom podrške na tom putu, kao i cijela moja obitelj.

- *Što Vam znači krunica?*

- Do Zajednice nije mi značila ništa jer za nju nisam ni znao. Upoznaо sam je u Zajednici. U početku mi je zvučila mehanički, molitva ponavljanja. No, sada dok molim, osjećam da krunica i te kako ima smisla. U pojedine njezine desetice stavljam sve probleme svoje i cijele Zajednice. Uzdam se u pomoć te molitve. Iako sam ondje kratko, blagotvornost molitve krunice djeluje kao melem na moje mnoge rane.

- *Odete li u koje Gospino svetište?*

- Vrlo rado! Gospa je moja druga majka. Svako svetište ima svoje poseb-

nosti i uvijek u njemu doživim nešto novo, duši korisno, a i tijelu. Svojim svjedočenjima ukazujemo na strahote posljedica droge, koja uništava mnoge mlađe živote. Nastojimo primjerom promjene svojih života pokazati da se isplati živjeti s Isusom i Marijom. U njihovoj prisutnosti, sve krize, koje su neizostavni dio obrata, lakše se podnose. Kršćanska vjera svjetlo je u svakoj našoj životnoj tmini.

- *U kojim ste svetištima sve bili?*

- Relativno sam kratko u Hrvatskoj. Bio sam u Zagrebu kod Majke Božje od Kamenitih vrata, u Mariji Bistrici, Medugorju i, evo, sada, prvi put, u Slavonskom Brodu kod Gospe Brze pomoći.

- *Vi ste poput sv. Pavla našli svoja "vrata vjere" na domak Damaska...*

- Da, i zahvaljujem Bogu i Gospinu zagovoru na tom velikom daru. Oči moje duše su progledale. Sada trebam ustrajati, da nikakve sjene, magle, ni mrene, ponovo ne poremete taj darovani vid koji sam zadobio.

- *Što je Vas, Davore, konačno pokrenulo na liječenje?*

- Pao sam i dotaknuo dno. Nisam više vidiо izlaza ni smisla. Sva su mi se vrata zatvarala - od strane prijatelja, djevojke, obitelji... Počeli su problemi sa zakonom: potjernice, uhićenja, sudovi... Nisam više imao snage nositi se s takvim paklenim životom. Uz pomoć obitelji, smogao sam nekako snage za veliki korak u obraćenju. Roditelji su mi govorili: "Ako, češ na liječenje biti ćemo ti na pomoći, ako ne, možeš ići."

- *I krenuli ste?!*

- Nije bilo druge! U Zajednici sam tri godine. Obitelj mi je velika potpora. Rad

i redovita molitva na me djeluju ozdravljajuće iz dana u dan.

- *Vidim krunicu u Vašoj ruci...*

- Ona je stalno uz mene. To je moja sigurnost. Nije tako bilo u početku. Sjećam se, kao dijete, svaku večer molila se krunica u našoj obitelji s bakom i djedom. A kada sam u Zajednicu ušao i čuo da se moli tri puta dnevno, rekao sam: "Pa, jeste li vi ludi?! Do jučer sam se drogirao, a sad na koljenima moliti. Ma, što je vama!" Bilo mi je to teško prihvati, jer sam došao iz sasvim suprotnog svijeta u svijet molitve i uredna kršćanskog života. Jednostavno, nisam živio te momente nikako, misleći da od tog nabranja Zdravomarija nema koristi i da su to prazne riječi. No, s vremenom je za molitve u mene ulazio mir. Stvari su se polako slagale i dobivao sam snagu da sve više molim. Poseban mir i radost unosi mi u srce svako jutarnje klanjanje u tišini. Već u pet ujutro mi smo na koljenima pred Gospodinom. I tada molim krunicu.

- *A kako na Vas djeluje zajednička molitva?*

- U tim trenucima osjeti se snaga Zajednice koja te nosi. Svi smo u jednom čamcu koji plovi istim morem i k istom cilju. Prvu krunicu molimo prije posla, drugu na poslu, a treću nakon posla. Na žalost, radio sam puno lošeg u životu, ali moleći krunicu, uvjerio sam se da je Božje milosrđe veliko i otkrio da me Bog i ovakva ljubi. Tā, nije krunica samo puko nabranje Zdravomarija! Kad čovjek kroz to vrijeme mislima uroni u molitvu, jednostavno osjeća kako ozdravljuje. Draga Gospa obilno uzvraća milostima. Snaga njezina zagovora kod Isusa, čuda čini.

Nedjeljka ANDRIĆ-NOVINC

Što bi tek bilo...

Romeo bi nas uvijek pozivao na molitvu. Okupljali bismo se oko stola i zajedno molili. Išlo je tako sve do jednog dana kad je na njegov poziv jedno od djece učinilo:

- Ah!

A drugo dodalo:

- Moramo li baš?

- Ne moramo! - bez imalo razmišljanja izletjelo mi je i tako tog dana zajedničke molitve u obitelji nije ni bilo. Kao što smo je lako preskočili toga prvog dana, tako smo još lakše i slijedećega, pa onda i trećega, samo što nas tada Romeo na nju nije više ni pozivao. To je ono, davno rečeno: nešto je najteže prvi put u životu učiniti ili propustiti, a onda kola lako idu nizbrdo! Preskočili smo zajedničku molitvu u obitelji mirne savjesti i ne spominjući se da smo je nekoč imali. Opustili smo se. Nikakve obvezе. Tā sve je išlo svojim tijekom. Bilo nam je dobro i lijepo. I darove koje nam je Gospodin udjeljivao i sva dobročinstva koja nam je činio pripisivali smo svojoj pameti, kao i svojoj snalažljivosti i inteligenciji. Bili smo puni samih sebe. Kao i prvi ljudi u vrtu zemaljskom. Sve je bilo ja, ja, ja, pa opet ja! Sama ja-ja! Sve je bilo dostupno, sve na dohvrat ruke! Ja mogu! Ja hoću! Ja znam! Ne treba mi nitko drugi! Ja sam pošten čovjek! Nisam ja kao on! Nisam ja kao on! Mi smo drukčiji od njih... Ja...

- Hoćeš li doći k nama, da zajedno molimo? - pitala me susjeda iz kuće koja dosad nije poznavala Boga, ali su se, pritisnuti nevoljom, okrenuli. Njihova je kuća postala tako i kuća molitve. Meni, kojoj se baš nisu svidali takvi nagli obrati, nekako se nije dalo baš sada moliti pa sam rekla:

- Oprosti, ne bih sada!

- Nego kada? - pitala me susjeda.

- Kako kada?

- Ako ne bi sada?

- Drugi put!

- A kad je taj drugi put?

- Sada ne! Ne mogu! Ne da mi se! Ne bih sada!

Na tome je ostalo! Više me nije ni pozivala, iako je k njima u njihovu kuću dolazilo dosta svijeta na molitvu.

Dolazili su i naši susjedi, svi osim nas. Usprkos poteškoćama i muci, u njihovoj kući nešto se lijepo događalo. Imali su nešto što ja nisam imala i na tome "nečemu" bila sam im zavidna.

Ne znam zašto sam toga dana spremila fin blagdanski ručak, prostrla stol i napravila u običan dan tjedna sve kao da je slavlje. Zaista ne znam zašto, ali sam tako učinila. Čim su zaklapali tanjuri, sjatila se cijela moja obitelj oko stola. Zauzeo je svatko svoje mjesto. Stigao je i Romeo. I dok su se djeca žalila da požurimo, da umiru od gladi, Romeo je - skupio naše tanjure sa stola. Gledali smo čudeći se.

- Jesi li ti normalan? Mi... - skočila sam.

- Nešto smo zaboravili! - odgovorio je.

- Što?

- Sjetite se...

- On se igra kviza, a mi umiremo od gladi.

- Daj da jedemo, pa nam onda postavljaj pitanja.
 - Ja sam gladan.
 - Čovječe, daj mi jesti! - prštali su komentari.
 - A molitva?
 - Ma tko će sada moliti?! - čuju se uzdasi sa svih strana.
 - Tko će sada jesti?! Vidite kako se žestoko borimo za hranu, kako tijelo traži, a molitvu smo lako i brzo odbacili. Bez ikakve bune! A i duh je gladan. Što mislite, ne bi li u Godini vjere trebalo vratiti i molitvu u naš dom?! Što će nam ostati od Godine vjere, ako nećemo nešto konkretno poduzeti? Poznato je da bez molitve nema vjere, a bez vjere nema ni molitve!

Sagnuli smo glave u znak odobravanja, a onda se čuo šapat:

- Hoćemo li?

Tihom i pokornički potekla je iz naših usta molitva. Najprije molba za oproštenje što smo molitvu onako olako i brzo napustili i zapustili... Molili smo, molili pa onda jeli. I tako odlučili nastaviti svake večeri. Osobito Gospinu krunicu, u kojoj smo se izmjenjivali za svaku deseticu drugo da predmoli. Navečer smo otišli k susjedima, ali su nam oni rekli da su se u njih stvari sredile i da oni - više ne mole, ali, kad smo već došli, da možemo zajedno izmoliti krunicu.

Ubrz su nas pritisnule muke i tegobe. No, upornom i redovitom svagdanjom zajedničkom molitvom uspjevali smo sve to sretno prebroditi. Ono nekadašnje "Ne bismo sada!" - nije se više čulo iz naših usta. Naprotiv, držali smo se onoga što je rekla Emanuela: "Što bi tek bilo da ne molimo?"

R. T.

Gorska otajstva

**Sjedim na suncu
 Na gorskom vrhuncu,
 Okružen tišinom,
 Opijen visinom
 I prebirem zrnca
 Gospine krunice.**

**Blješte na suncu
 Na gorskom vrhuncu
 Kao perle biserne,
 Male sedefne kuglice
 Kao nebeske zvjezdice.**

Zdravko ŠILIĆ

Neka zavlada Tvoje Srce

„Sveta Marijo, moja Majko nebeska, Tvoj sam, drži me za ruku čvrsto i vodi me da nikada ne zalutam.“ To je vapaj koji je zapisao mladi svećenik, mučenik i novi blaženik Miroslav Bulešić u svomu duhovnom dnevniku na početku bremenitih i krvavih godina II. svjetskog rata, 13. svibnja 1942. godine. I Majka Isusova zaista ga povede pravim putem. Nadalje, „Oče, budi volja Tvoja“, riječi su Isusove koje su bile geslo za njegovu Mladu misu. Gospodin ga je odabrao za sebe, a, po uzoru na Mariju, spremno se odazvao: „Neka mi bude po riječi Tvojoj!“ To ukazuju da ništa nije slučajno, da za sve postoji razlog i sve ima svoj smisao u kratku, ali plodonosnu životu hrvatskoga novog blaženika. Svevišnji postavlja sve na svoje mjesto kako je pravo i spasonosno za sve nas. I kad je počinjeno veliko zlo na nevinu čovjeku, okrene tijek zbivanja na dobro i korist svima. Stoga nije slučajno da u Godini vjere i ulaska u "novu" europsku zajednicu naroda doživljavamo ponos, čast i radost da smo izravni svjedoci svečanosti proglašenja novoga blaženika 28. rujna 2013. u pulskoj areni.

SPASONOSAN TRENTAK

Krasan mladi svećenik, bl. Miroslav, izražajne tjelesne i duhovne ljepote i snage, čestit, neustrašiv i nesalomljiv u obrani vjećne istine i kršćanskih vrijednosti, idealja i Božjega zakona, podsjeća na dragocjen biser koji kao da je kanuo

iz dubine Božjeg oka na tlo voljenoga istarskog zavičaja Hrvatske domovine u najpotrebnijem trenutku. Živimo u doba izokrenutih životnih vrijednosti i općega javnog ignoriranja, omalovažavanja, ismijavanja i zatiranja istine i pravde. Stoga je ovo spasonosan trenutak kad slavimo Boga u blaženiku koji je u sinovskoj odanosti Ocu, svoj život mučenički položio kao žrtveni jaganjac. Poput njega, pozvani smo i mi zastupati Božji zakon i braniti kršćanske vrijednosti u svakidašnjim našim životnim poteškoćama: onda kada se zalažemo za ustavnu definiciju braka kao zajednice žene i muškarca, ili kad se protivimo uvođenju neprimjerena i izopačena (ne)zdravstvenog odgoja za našu djecu i mlade u školama, ili kad se borimo za pravo na priziv savjesti pri obavljanju svoga posla, ili kad se protivimo manipulacijama ljudskim životima kod medicinski potpomognute oplodnje i slično. Novi blaženik svjetionik nam je i putokaz u vremenu maglovitih zaostataka pogubnih utjecaja bezbožnoga i agresivnog komunizma, kojega je žrtva i sam bio. Živimo u vremenu ništa više humanijega ni manje pogubna liberalizma koji se uznosi i kiti pseudoznanošću i prividom demokracije kao i lažnih sloboda. S bl. Mirom vrijedi zavapiti u ime cijelog hrvatskog naroda: „*Sveta Marijo, Majko naša nebeska, Tvoji smo, drži nas za ruku čvrsto i vodi nas da nikada ne zalutamo.*“

OD ČABRUNIĆA DO LANIŠĆA

Bl. M. Bulešić rođen je 13. svibnja 1920. u istarskom mjestanцу Čabrunići, župa Svetvinčenat. Potječe od skromnih, vrijednih i poštenih ljudi, vjernih i odanih

Bogu i svome hrvatskom narodu i domovini, od požrtvovnih roditelja. Uz oca Mihu i majku Luciju, odrastao je i uz tri sestre: Mariju, Luciju, Zoru i brata Josipa. Znakovito je da je rođen na dan prvog ukazanja Gospe u Fatimi 13. svibnja, te će tako s Gospom i njezinim proročanskim porukama iz g. 1917. biti povezan cijeli njegov životni put koji je, iako od samih 27 godina, obiloval bogatstvom plodova s Božje njive. U katoličkom i hrvatskom ozračju u obitelji je naučio prve molitve iz molitvenika biskupa J. Dobrile „Oče, budi volja Tvoja”, koji je imala svaka hrvatska, vjernička obitelj u Istri. Odlazio je na školovanje u svijet i vraćao se u vrijeme ljetnog odmora iz Kopra, iz Rima te pomagao roditeljima u poljodjelskim radovima.

Opredijelivši se za Kristov put u opakim i opasnim godinama II. svjetskog rata i porača, novi blaženik zapisat će u svome duhovnom dnevniku na blagdan Gospe Bezgrešne 8. prosinca 1942.

posvetu svega sebe Isusovoj Majci. Oslonjen na nju, pouzdan u njezinu majčinsku ljubav i moćan zagovor, mogao je stoga odvažno reći u propovijedi za Božić g. 1944. u Baderni: "Ničega se ne bojim, jer znam da činim u svemu svoju dužnost i miran sam pred Bogom i pred ljudima... Bez straha ču svakome kazati što je poštено i ono što nije poštено. Prema tim ču načelima uvijek živjeti." No, upravo je to nekima smetalo.

Ubijen je ubodima noža u grlo iz mržnje prema vjeri i Bogu upravo u vrijeme slavljenja svete Krizme u Lanišću, 24. kolovoza 1947. Tako je postao zaštitnikom krizmanika, a još su živi krizmanici, svjedoci tih tužnih i strašnih zbivanja. Pod prijetnjom batina i smrti, organizirana i razularena šaćica "narodne omladine" uspjela je sprječiti dijeljenje svete Potvrde u Buzetu, ali ne i u Lanišću. Naoružani kolicima, kamenjem i nožima pokušali su na silu provaliti u crkvu kroz straže roditelja i kumova krizmanika. Kako nisu uspjeli u svom naumu, upali su poslije sv. mise u župni stan i pretukli mons. Jakova Ukmara, djelitelja svete Potvrde, a bl. Miroslava mučili su i zaklali. Vlasti nisu dopustile da se pokojnikovo tijelo položi u grob u rodnoj župi, nego ostaje u laniškom groblju do 13. svibnja 1958., kad su njegovi tjelesni ostaci preneseni u rodnu župu Svetvinčenat. Za to se žarko molila, pa je to i dočekala njegova majka. Od g. 2003. počivaju u župnoj crkvi Navještenja Marijina u Svetvinčentu. Mnogi mu se utječu za zagovoru u svojim potrebama.

Neka zavlada Tvoje Srce, Majko Marijo, u srcima svih ljudi! (M. Bulešić)
Vinka TOKIĆ BUROLO

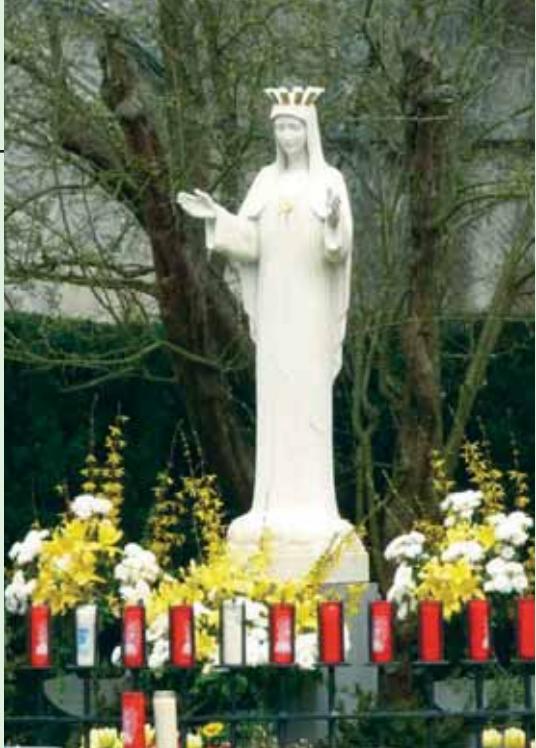
Gospa "zlatna srca"

Beauraing je tiho belgijsko seoce na granici s Francuskom. Ondje se 29. studenoga 1932. Gospa ukazuje braći Albertu (11 godina), Gilberti (13 godina) i Fernandi (15 godina) Voisin i sestrama Andreini (14 godina) i Gilberti (9 godina) Degeimbre. Te večeri tata šalje Alberta i Fernandu pred Gilbertu koja ima izići iz škole, da je ne bude strah. Oni pozivaju i sestre Degeimbre, da im prave društvo. Idući onako, u svom nestašluku zabavljaju se kucajući na vrata kuda prolaze i otvaraju tako vrata trgovinice stare gđe Marije, koja na to izlazi na ulicu mrmljajući.

PRVO UKAZANJE

Već je noć. Oko 18, 30. Albert trčkara prvi, zvoni na brojna vrata, kuca, okreće se natrag prema djevojčicama.

Najednom ponad stabala ugleda neki svijetli lik. "Gledajte, Gospa šeta po stblima!", poviće. Budući da je poznat kao vragoljan, sestra mu Fernanda odgovara na to odmah oštro a da se pritom i ne okrene: "Šuti, možda se radi o svjetlima kakva automobila koji prolazi!" No, Albert je uporan. Kad se djevojčice okrenu, ugledaju sjajan lik mlade žene, sklopljenih ruku, odjevene u bijelu dugu haljinu modrih preljeva. Od glave, pokrivenе koprenom, idu svijetle zrake koje kao da tvore neku krunu. Djeca zovu časnu sestruru vrataricu, ali ona ne vidi ništa, dok Gilberta, koja upravo u tom trenutku izlazi, vidi Gospu.

Gornja crkva Gospina svetišta u Beauraingu, u belgijskoj provinciji Namur, uzdignuta je 22. kolovoza 2013. na naslov bazilike. Proglasio je to namursko-luksemburški biskup R. Vancottem za misnog slavlja na blagdan Marije Kraljice, koje je predvodio u sklopu godišnjega međunarodnog hodočašća i završnog slavlja 80. obljetnice Gospinih ukazanja na tom mjestu.

Sva uzbudena, djeca trče kući. Mala Gilberta, ostaje zadnja. Posrće i pada. Četvero starijih vraće se natrag da joj pomognu. Prikaza je još onđe, sva sjajna. Kad dolaze kući, pripovijedaju da su vidjeli Gospu. Kako se već moglo pretpostaviti, to im nitko ne vjeruje. Tata Voisin, pače, svojima prijeti da će ih tući budu li nešto takvo pripovijedali. Međutim, Ferdinanda, najstarija,

odgovora na to postojano: "Tata, mi smo vidjeli Gospu. Ti možeš mene istući ako hoćeš, ali ja ti ponovno tvrdim da smo vidjeli Gospu." Otac ih na to šalje u postelju bez večere. Mama male Gilberte, žena jaka i odlučna, kažnjava djevojčicu ne dopuštajući joj da spava s njome u istoj postelji, što je inače njezina povlastica.

OSTALA UKAZANJA

Sljedeće večeri, oboružani štapima, roditelji prate svoju djecu da pretraže vrt časnih sestara i otkriju moguća plašila koja bi netko mogao namjestiti da preplasi djecu. Nakon što dolaze do vrata vrtića, djeca ponovno vide Gospu, svu sjajnu, koja se smješi kao i večer ranije. Vijest o tome brzo se širi i stvara neizmernu zbumjenost u roditeljima, koji ne znaju kako izbiti svojoj djeci iz glava ono što jednostavno drže da je fikcija. Ne vrijede ni laskave riječi niti prijetnje.

Ukazanja slijede gotovo svakog dana, sve do 3. siječnja 1933. Usve 33 puta. Svake večeri, u 18, 30 petro djece ide pred vrtni ulaz, a slijedi ih mnoštvo. Čim dolaze, započinju moliti krunicu i, kako nadolazi Prikaza, padaju na koljena, a njihov glas poprima posebno obilježje, postaje jasniji i zvoniji. Lječnici na njima izvode neke pokuse: štipaju ih, badaju vrhom nožića, pale žigice pod njihovim prstima, ali se djeca ne obaziru.

ŠTO JE GOSPA REKLA

Ukazanjima u Beauraingu teško je prisati neku posebnu poruku. Može se reći da su nastavak najbližih ukazanja, posebno onih u Lurdru i Fatimi. Gospa

se za posljednjeg ukazanja, 3. siječnja 1933. predstavlja kao "Majka Božja i Kraljica Neba", Neoskvrnjena. Pokazuje svoje sjajno srce koje isijava svjetlosne zrake. Čini se kao da je od zlata, pa je djeca zato nazivaju "Gospom zlatna srca". Traži da joj ondje sagrade kapelu i na mjesto ukazanja dolaze hodočasteći. "Molite, mnogo molite!", uporno im ponavlja Gospa. Obećaje da će obraćati grešnike.

Biskup Namura André-Marie Charue dopušta 2. veljače 1943. štovanje Gospo od Beaurainga. U listopadu g. 1945. blagoslovlje prvi njezin kip, a 2. srpnja 1949. ukazanjima priznaje nadnaravni značaj. U međuvremenu se ondje g. 1947. postavlja kamen temeljac za kapelu, zamišljenu kao prostrana apsida otvorena prema vrtu ukazanjâ i s točnom marijanskom simbolikom. Ispred kapele je kripta, a od g. 1968. nad njom se diže prostrana crkva, koja može primiti više od pet tisuća osoba, ali sredina, u kojoj su se zbila ukazanja, ostaje neizmijenjena. Posljednjih godina Beauraing se, kao i nedaleki Banneux, potvrđuje kao važno belgijsko svetište i okupljalište hodočasnika iz svih naroda. Hodočasničko prihvatilište i pobožna slavlja pomažu ondje da jednostavne rečenice Gospinih poruka prodru u dušu te potiču na razmatranje i molitvu.

Nekoliko desetljeća nakon ukazanjâ, Fernanda i Andreina, najstarije od vidjelaca, odlaze na drugi svijet.

Ostalih troje ne izabiru duhovni poziv kako brojni očekuju, nego zasnovaju brak i imaju višečlanu sretну obitelj.

Petar LUBINA

Navještanje evanđelja - trajna zadaća Crkve

Iz prigodne Poruke pape Franje za ovogodišnji Svjetski misijski dan donosimo dijelove kojima smo dodali nakane, a sve to može dobro doći za kratke uvide u pojedina otajstva krunice.

1. ANĐELOV NAVJEŠTAJ MARIJI

Andeo reče: "Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga. Evo ti ćeš začeti i roditi Sina' komu ćeš nadjenuti ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Previšnjega. Gopodin Bog dat će mu prijestolje Davida, oca njegova. On će vladati kućom Jakovljevom dovijeka. I kraljevstvo njegovo neće imati svršetka."

(Lk 1, 30-33)

Vjera je dragocjen dar Boga, koji otvara naša srca da ga možemo upoznati i ljubiti. On želi uči u odnos s nama i učiniti nas dionicima samoga svoga života te naš život učiniti smislenijim, boljim, ljepšim. Bog nas ljubi! Međutim, vjera treba biti prihvaćena, a to znači da traži naš osobni odgovor, hrabrost da se uzdamo u Boga, da živimo njegovu ljubav i budemo zahvalni za njegovo beskrajno milosrde.

Dok razmatramo o andelovu navještaju Mariji, molimo za one koji kažu da su vjernici kršćani: svoju vjeru neka istinski žive te i sami tako postanu nositelji Kristove Radosne vijesti.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

2. MARIJINO POHOĐENJE ELIZABETI

U one dane Marija se žurno zaputi u planinski kraj prema jednom gradu Judinu. Uđe u kuću Zabarijinu i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta ču Marijin pozdrav, zaigra dijete u njezinoj utrobi, i Elizabeta se napuni Dubom Svetim. (Lk 1, 39-41)

Vjera je dar koji nije pridržan malobrojnim, nego se nudi obilno. Svi bi morali uzmoći iskusiti radost da ih Bog ljubi, radost spasenja! To je dar koji se ne može zadržati samo za sebe, nego ga treba dijeliti s drugima. Ako ga želimo zadržati samo za sebe, postat ćemo izolirani, neplodni i bolesni kršćani.

Navještanje evanđelja sastavni je dio Kristova učeništva i trajna zadaća koja pokreće život Crkve.

Dok razmatramo o Marijinu pohodenju Elizabeti, molimo za svećenike, redovnike i vjernike laike koji su napustili svoje zemlje da bi prinosili evanđelje u druge krajeve i kulture, da u toj zadaći do kraja vjerno izdrže.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

3. MARIJA RAĐA ISUSA

Dok su tu bili, njoj dove vrijeme da rodi. I rodi sina svoga, prvorodenca, te ga povije u pelenice i položi u jasle, jer u gostonicu nije bilo mesta za njih.

(Lk 2, 6-7)

Godina vjere, pedeset godina od početka II. vatikanskog sabora, predstavlja poticaj čitavoj Crkvi na novu svijest o njezinoj prisutnosti u suvremenom svijetu i njezinu poslanju među narodima i nacijama. Misionarstvo nije nešto što bi se ticalo samo zemljopisnih područja,

nego se ono tiče i narodâ, kulturâ i pojedinih osoba, upravo zato što se "granice" vjere ne protežu samo kroz srce svakog muškarca i žene.

Dok razmatramo o Isusovu rođenju, molimo za sve krštenike: da budemo stalno svjesni kako smo pozvani ići putovima svijeta, isповijedati i svjedočiti svoju vjeru u Krista i tako postati navještitelji njegova evandelja.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

4. PRIKAZANJE ISUSA U HRAMU

Kad je prošlo i vrijeme njihova čišćenja, prema Mojsijevu zakonu, donesoše ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu, kako je pisano u Zakonu Gospodnjem: "Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu!" (Lk 2, 22-23)

Često djelo naviještanja evandelja nailazi na zapreke, i to ne samo izvanske nego i unutar same crkvene zajednice. Katkad u naviještanju Kristove poruke i pomaganja ljudima našega doba da ga susretu nedostaje žara, radosti, hrabrosti, nade. Još ima onih koji drže da je naviještanje evandelja napad na slobodu.

Dok razmatramo o Marijinu prikazanju Isusa u Hramu, molimo da svi umijemo jasno i poštujući slobodu izbora, svima oko sebe svjedočanstvom života nena-metljivo nuditi evandeosku istinu i spasenje u Kristu Isusu.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

5. NAŠAŠĆE ISUSA U HRAMU

Nakon tri dana nadu ga u hramu gdje sjedi među učiteljima, sluša ih i postavlja im pitanja. Svi koji su ga slušali divili su se njegovu umu i odgovorima.

(Lk 2, 46-47)

U sve više tradicionalno kršćanskih krajeva sve je više onih koji ništa ne znaju o vjeri, koji su ravnodušni prema vjeri ili se priklanjuju drugim vjerovanjima. Nerijetko se dogada da su se neki kršćani svojim načinom života udaljili od vjere zbog čega im treba novo naviještanje evandelja. Osim toga, Radosna vijest još uvek nije doprla do velikog dijela čovječanstva.

Dok razmatramo o Marijinu našašću Isusa u Hramu, molimo za sve koji su vjeru izgubili ili su se u njoj ohladili: da pronadu Isusa i njegovo evandelje, koje je navještaj nade, pomirenja, zajedništva, Božje blizine, milosrda i spasenja.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu
KAJO

Priteci nam u pomoć

Bezgrešnu najviše častimo zbog toga jer je Majka Utjelovljene Riječi, samoga Boga, koji joj je podario toliku čast i slavu, očuvavši je unaprijed od grijeha istočnoga i svih osobnih krivnja, da može biti dostojan stan i boravište Svesilnoga, Onoga po kojemu je sve stvoreno i po kojemu sve opstoji. I Venancije Fortunat, jedan od najvećih pjesnika latinske Crkve, pjeva zanosno o Majci Isusovoj:

*Ti si divan svjećnjak
koji sadrži svjetiljku Riječi,
koje je oblik klesao Onaj umjetnik
koji stoluje iznad zvijezda...*
(Most do neba)

Posebno je pozdravljamo u mjesecu listopadu, posvećenu Kraljici sv. Krunicе, blagoslovljenoj molitvi u kojoj su sabrana sva otajstva Utjelovljene Riječi: Isusova rođenja, njegova apostolskog i posvetiteljskog rada, kao i muke, smrti i uskrsnuća. To je čudesna molitva koju Krist - Bog uslišava zbog ljubavi prema svojoj Majci, koja ga je do smrti ljubila, s njime trpjela i umirala, držeći ga srca skamanjena na svome krilu.

Znajući da je Majka Isusova kod svoga Sina svemoćna, ne propuštajmo se njoj uteći tom svetom molitvom, s čvrstim uvjerenjem da će nam pomoći. A toliko imamo molbi, toliko nevolja, jada, boli i tuge: ili zbog neimaštine, bolesti, smrti i smrt-

ne muke, stradanja ili propasti naših najmilijih. Nemoguće je nabrojiti sve vrste nevolja, jada i boli koje nas tište, oduzimajući nam snagu i volju za život. A sasvim blizu nam je pomoć milostive Majke, koja nas toliko ljubi, jer ne želi da ijedna duša propadne, za koju je njezin mili Sin isplatio toliki dug - otkup. A trebamo joj zahvaliti i za tolika čudesna djela nama iskazana!

Molitva Gospine krunice završava antifonom *Zdravo Kraljice*. Čini se da je njezin auktor sv. Bernard, koji je molitvom krunice obratio mnoge neuke i učene, a bl. Djevici Mariji bio je silno pobožan te je o njoj napisao mnoga djela.

*Dostojno je, dakle,
da i mi, s dužnim poštovanjem,
pozdravimo Milosti punu:
Zdravo, klicanje i urese svetih anđela
i svih duhova nebeskih,
pjesmo hvale svevišnjih arkandela,
ljepoto i diko nebeskog kraljevstva...*
(Niceta Paflagon: *Milosti puna*)

Mjesec listopad podstrek nam je za obnovu naše pobožnosti prema nebeskoj Majci i još je usrdnije ljubimo, ne zanemarujući ni molitvu krunice. U Lurdru i u Fatimi ona se ukaživala s krunicom u rukama, potičući tako i nas da je molimo, obećavajući nam po njoj mnoge milosti i darove od dobrogog Boga, a posebno milosti vječnog spasenja. Držeći krunicu u ruci, Majka Isusova bit će uz nas u velikome i sudbonosnom trenutku prijelaza našega iz ovozemaljskoga života u drugi, da u miru prijedemo k Ocu, u vječnu Svetlost.

s. Marija OD PRESV. SRCA

Izvor

(don Alojziju Bavčeviću, promicatelju marijanske pobožnosti, neumornu čuvaru i obnovitelju Marijina svetišta u Vepricu)

**Sušna je godina
zemlja popucala
u Vepricu izvor maleni teško diše
malо se zagra
malо zašuti
ponekad mlaz a ponekad tek kap iz
usta mu klizne**

**a meni se čini
to glas nam Majčin tihо šapče**

**"vi umorni putnici zemaljski
što bezglavo lutate svijetom
dodite k svojoj Majci da vas zagri
utješi
obadri
nepresušnom izvoru Srca Svoga vodi"**

**i izvor malen se bori
i svaka ona kap što iz njega kapne
meni se čini
u duši pobožnoj vjeru oživi
Bogu Ocu u krilo je vrati**

Danica BARTULOVIĆ

Bračni jubilej

U pitomu zagorskog kraju, usred Martinca, stoji kapela sv. Martina. Alojz i Bernardica slave svoju 50. godišnjicu braka. Bilo je svečano. Od kuće do kapele išla je povorka s glazbom. Iz usta veselih uzvanika odjekivale su marijanske pjesme.

Što su dobili tijekom tih 50 godina zejdničkog života? Suprug je bio u Njemačkoj kako bi prehranio obitelj s troje djece, a kasnije i osmero unučadi. Supruga je bila kod kuće sama s djecom na velikom imanju, ali su izdržali. Ostali su, pače, uzor tolikim mладима, koji nemaju dovoljno strpljivosti i ljubavi, da prijedu preko svega, da idu naprijed s Božjom pomoći. Život kroje uz majčinski zagovor Bistričke Gospe. Zvala ih je Majka i u Međugorje da poberu duhovnu snagu za život i mir u obitelji. Išli su i u Isusovu domovinu, da se u vjeri okrijepе. Ni bolest ih nije mimošla, ali snagom nedjeljne mise i molitve krunice išli su stalno naprijed.

"Nebeska Majko naša, koja si podno križa prepatila, koliko je najviše moguće ljudskom stvorenju, ti razumiješ naše boli i zato nas utješi!", molio je tako sv. Leopold Bogdan Mandić.

- Ako je on tako mogao moliti, zašto ne bismo mogli i mi te s vjerom odvažno kročiti kroz život? Bez odričanja i svagdanje molitve ne bih ni ja izdržala u kušnjama mukotrpnoga života na koje sam nailazila! - rekla je Bernardica.

Ana VRČEK

Jubilej župe Srinjine

Župa Porođenja BDM u Srinjinama proslavila je 7. srpnja 150. obljetnicu izgradnje nove i 600 godina spomena stare crkve. Nakon izlaganja J. Dukića o povijesti župe, misno slavlje predvodio je nadb. M. Barišić. (IKA)

Night fever - 2013.

U crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu, 11. srpnja 2013. navečer održan je međunarodni susret mlađih *Night fever 2013*. Nakon isповijedi, euharistijsko slavlje predvodio je fra A. Udovičić, propovijedao je o. Peter iz Njemačke, a uslijedilo je klanjanje s blagoslovom. (WFS)

Obnovljena crkva

Biskup M. Uzinić predvodio je 16. srpnja misno slavlje u crkvi Gospe od Milosti na Šipanu kraj Dubrovnika u prigodi završetka dvogodišje obnove. (GK)

Novi drveni oltar

Nadb. I. Devčić blagoslovio je, na blagdan zaštitnice župe, 16. srpnja novi drveni oltar u župnoj crkvi Gospe Karmelske u Ledenicama. (GK)

Sljemenski jubileji

Euharistijskim slavljem, koje je 21. srpnja predvodio kardinal J. Bozanić, proslavljena je na Zagrebačkoj gori 80. obljetnica posvete i 50. obljetnica župe Majke Božje Sljemenske, Kraljice Hrvata. (IKA)

Posveta crkve i oltara

Predvodeći slavlje 50. obljetnice župe, u Čardaku je 27. srpnja kardinal V. Puljić posvetio novu crkvu Gospe Žalosne i u njoj novi mramorni oltar. (KT)

Festival Klape Gospo Sinjskoj

U crkvi Gospe Sinjske održan je 2. kolovoza Festival marijansko-duhovne klapske pjesme *Klape Gospo Sinjskoj* 2013. Nastupilo je 17 klapa. Nagradu publike osvojila je pjesma *Majko našeg Brača*

Seminar šutnje, posta, i molitve

U Svetištu Majke Božje Goričke kraj Baške na Krku od 4.-9. studenoga 2013. održava se seminar šutnje, posta, i molitve. Informacije i prijave: tel. (051) 856 547; mob (091) 894 66 96. Cijena: 450 kn. Voditelj vlc. Marinko Barbiš.

Klape Petrade iz Zagreba. Prvu nagradu stručnog žirija osvojila je pjesma *Zdravo o, Divice mnogo milostiva* Klape Angeluš, drugu pjesmu *Mariji* Klape Versi i treću pjesmu *Zdravo Marijo* Klape Kurjože. Nagrada za najbolju klapsku izvedbu privala je Klapi Luka iz Rijeke. (IKA)

Novi Gospin kip u Vidu

U Vidi je, prvoga dana trodnevnice za blagdan Gospe Snježne blagoslovjen novi Gospin kip, koji je nošen u tradicionalnoj procesiji prije glavnoga misnog slavlja na blagdan. (IKA)

Susret duhovnih zvanja

Svećenici, redovnici, bogoslovi, sjemeništari, kandidatice i novakinje iz Cetinske krajine hodočastili su 7. kolovoza Gospo u Sinj, gdje je, nakon ophoda, za njih misno slavlje predvodio nadb. M. Barišić. (IKA)

Blagoslovljen novi Gospin kip

Na blagdan sv. Lovre, u Zmijavcima je u crkvenom dvorištu fra K. Stipanović blagoslovio novi Gospin kip. Zalaganjem obitelji Todorović Manjić izradio ga je akad. kipar T. Kršnjavi, koji je, na temelju svetopisamskih događaja, nazočnima prikazao i njegov sadržaj. (IKA)

Posvećena nova Gospina crkva

U Posavskoj Mahali kraj Odžaka, kardinal V. Puljić posvetio je 11. kolovoza župnu crkvu Srca Marijina. U oltar su ugrađene moći sv. Virgilija, a proslavi je prethodila trodnevna duhovna obnova. Kamen temeljac za crkvu blagoslovio je

10. kolovoza 1997. kard. V. Puljić, a te je godine i sagrađena. (IKA)

Novo biskupijsko svetište

Proglašenje župne crkve Uznesenja bl. Djevice Marije u Gori marijanskim svetištem Sisačke biskupije proslavljen je u Gori na blagdan Velike Gospe misnim slavlјem. Predvodio ga je biskup V. Košić, a prethodio mu je blagoslov križa s Marijom u dvorištu svetišta, rad akad. kipara T. Kršnjavija. Hodočasnička okupljanja u to proštenište, posebno na Veliku Gospu, utemeljenjem Sisačke biskupije g. 2009. postala su dragocjena duhovna sastavnica izgradnje i rasta nove mjesne Crkve. (IKA)

Jubilej posvete crkve

Na blagdan Velike Gospe župljani Dragozetića na Cresu proslavili su 150. obljetnicu posvete svoje župne crkve Uznesenja Marijina koja je za tu prigodu obnovljena, a slavlje je predvodio biskup V. Župan. (GK)

Pola stoljeća Djevice Siromaha

U Gudinicima je 21. kolovoza proslavljena 50. obljetnica čašćenja Djevice Siromaha. Slavlje s procesijom i zavjetnom molitvom predvodio je nadb. M. Srakić, a prije mise upriličen je bogat duhovno-kulturni program. (IKA)

Uređivanje katedrale

U kolovozu su započeli radovi na dogradnji i uređenju katedrale Navještenja Marijina u Gospicu. Prema projektu splitske tvrtke Genista, radove izvodi Givi iz Otočca. (IKA)

Blagdan Gospe Voćinske

Na hodočašću Gospoj u Voćin 21. kolovoza pročitana je odredba da se 21. kolovoza slavi Gospa Voćinska: u Voćinu kao svetkovina, a u ostalim crkvama biskupije kao blagdan. (IKA)

Simpozij o Dumi

U povodu 50. obljetnice smrti, u Hrasnu je 24. kolovoza održan studijski dan o don Stjepanu Batinoviću, utemeljitelju Gospina svetišta u tom mjestu, i Dan duhovnih zvanja u župi. (KT)

Dominikanski Studijski tjedan

U Trogiru je, na otoku Čiovu, od 25. kolovoza do 1. rujna na temu *Marija - primjer slušateljice* održan XVI. međunarodni Studijski tjedan za članove dominikanske obitelji u formaciji. Sudjelovalo je dvadesetak studenata iz Španjolske, Slovačke, Irske i Hrvatske, a s predavanjima su nastupili fr. L. Devillers (Francuska), fr. A.-F. Ambrosio (Italija), M.-G. Mouthon (Švicarska) te s. M. Pehar, fr. S. Koralija i fr. M. Biškop (Hrvatska). (IKA)

Za izgradnju crkve u Kninu

Prema odluci HBK, 15. rujna u svim župama i crkvama skupljani su milodari za izgradnju crkve Gospe Velikoga hrvatskoga krsnog zavjeta u Kninu gdje živi oko 10.000 katolika. Crkva je podignuta do visine oko 10 metara, a do završetka treba mnogo sredstava. Informacije o gradnji, simulacije izgleda, kao i imena darovatelja mogu se pronaći na: www.franjevcii-split.hr/knin.

Redovnički dan na Šćitu

U franjevačkom samostanu na Šćitu održan je 7. rujna XVI. redovnički dan na temu *Uloga bl. Dj. Marije u formaciji redovnika i redovnica*. Predavanja su držali s. K. Karadža i fra D. Perutina, a misu predvodio kardinal V. Puljić. (IKA)

Preneseni posmrtni ostaci

Uz 10. obljetnicu smrti, 12. rujna na Košljunu su posmrtni ostaci sl. Božjega fra I. Perana iz samostanskog groblja preneseni u crkvu Navještenja Marijina u novi grob iza glavnog oltara. (IKA)

Najnespokojniji dužnici su - klevetnici.

Tko ne voli red, doći će - na red.
"Dobronamjerni buntovnici" nisu opasni, oni samo - traže promjene.
Živjeli glumci na daskama - dolje glumci u međuljudskim odnosima.
Dogada se da se konačno najjače čuje glas onih koji su - dugo šutjeli.

U svakoj iskrenoj biografiji većina stranica donosi - tužne sadržaje.
Objava Boga - smrt bogova.
Ništa nije tako usko povezano kao praštanje uvreditelju i Božji oprost - uvrijedenom.

Zna se što snobovima nedostaje - vlastita glava.

Visionare može demantirati jedino - budućnost.

Ekonomizirati vrijeme znači početi ondje gdje su ostali - stali.

Postoje jezici prepuni otrova od kojeg se polako, ali sigurno - umire.

Kad u čovjeku zašuti savjest, u suodnosima s drugima postaje - veoma opasan.

Neugodno se naći u blizini onih kojima je - Bog trbuš.

Tko je "na istini" neka ne popušta, makar ga polovica proglašila - pametnijim.

Strujanje zbog punih ruku i praznih duša - ugrožava mnoge živote.

Veoma je opasno imati "šesto osjetilo", na stalnoj si meti od onih s - pet i manje...

U konačnici, za svakog čovjeka Golgota je - nezaobilazno brdo.

Stanko RADIĆ

- Zašto vi u obitelji nikad ne molite?

- Pa svatko od nas ima što mu treba!

UČITELJ

- Što će biti Vaš sin kad odraste?
- Nadam se da bi mogao biti učitelj.
- Znači li to da ima određene pedagoške sposobnosti?
- Ne, ali mu veoma dopadaju početnici!

KNJIGA O ODGOJU

Kad je mama vidjela naslov knjige, odmah je malog Marija zapitala:

- Zašto ti čitaš knjigu o odgoju?
- Da vidim odgajate li me ti i tata ispravno!

KAKO NA SVIJET DOĐE TELE

- Znaš li kako na svijet dođe tele?
- Ne znam.
- Najprije izidu prve noge, zatim glava, onda trup i na kraju zadnje noge.
- I tko ga na kraju sve sastavi?!

Don Alojzije Bavčević - PRIČEST NA USTA ILI NA RUKU - Na 64 stranice pisac donosi ono što je o toj temi našao u povijesti, osobito u novije vrijeme, želeći da to o najvećoj tajni naše vjere pročitamo u Godini vjere i o tome razmislimo. - **Narudžbe:** Svetište Veprić, 21300 Makarska, tel. (021) 616-336.

Don A. Bavčević - VANJSKO PONAŠANJE VJERNIKA NA SV. MISI - Na 16 stranica donesene su pripomene o ponašanju prije mise, u ulasku u crkvu, o ponašanju za vrijeme mise, neke napomene o ponašanju u tijeku mise i u vezi s mјsom. - **Narudžbe:** Svetište Veprić, 21300 Makarska, tel. (021) 616-336.

Petar Lubina - MARIJA - MAJKA ISUSOVA I NAŠA - Što Crkva vjeruje i uči o Gосpi - Što bi svaki Isusov vjernik trebao znati o Majci Gospodinovoj i njezinoj ulozi u povijesti spasenja, u kršćanskoj predaji i pučkoj pobožnosti, na temelju svetopisamskih izvješća, dogmatičkih pravorijeka, bogoslovske proučka te liturgijskoga i pučkog štovanja. Str. 152., cijena 40 kn. - **Narudžbe:** "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel. (021) 348-184, e-pošta: petar.lubina@st.t-com.hr

Dinko Aračić - MARIJA U RANOKRŠĆANSKOJ LITERATURI - Misli prvih kršćanskih pisaca i bogoslovaca o Majci Gospodinovoj, koje i danas mogu obogatiti marijansknu duhovnost. U prvom dijelu prikazana je usporedba između Crkve i Marije, Crkve, Majke vjernika i Marije, Majke Isusove, a u drugom dijelu misli crkvenih otaca koji su svojim govorima i spisima oblikovali Gospin lik u prvotnoj vjerničkoj zajednici. Dobro će doći za osobnu izgradnju kao i za svibanjsku i listopadsku pobožnost - 232 str., 70 kn. - **Narudžbe:** "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel. (021) 348-184, e-pošta: petar.lubina@st.t-com.hr

PUT U ŽIVOT - Molitvenik i obrednik - Prikladan za vjernike svih uzrasta, 480 str. - 50 kn.

MALI PUT U ŽIVOT - Obrasci vjere, molitve... - prikladno za mlađe i starije - 6 kn.

P. Lubina - MARIJANSKA HRVATSKA - Gospina svetišta među Hrvatima - Monografija s fotografijama u boji. 608 str. - 450 kn.

M. Babić - U MARIJINOJ ŠKOLI - S Marijom kroz liturgiju - Misli za homilije - 40 kn.

R. Šutrin - VJERNI DJEVICI SLAVNOJ - Velikani duha i uma - 30 kn.

M. Crvenka - SVETOPISAMSKE ŽENE - Jedna po jedna žena opisana - 50 kn.

J. Šetka - HRVATSKA KRŠĆANSKA TERMINOLOGIJA - Kršćanski termini - 150 kn.

P. Lubina - MOJA KRUNICA - Kako moliti krunicu - Kratka povijest i uzorci - 25 kn.

P. Lubina - KRUNICA NAŠIH DANA - Suvremena razmatranja uz molitvu krunice - 40 kn.

P. Lubina - KRUNICA - ŽIVOTNA SUPUTNICA - Uzorci molitve Gospine krunice - 40 kn.

P. Lubina - BOGORODICI DJEVICI - Izabrane marijanske molitve I. tisućjeća - 40 kn.

P. Lubina - MAJCI MILOSRĐA - Izabrane mar. molitve između dvaju raskola - 40 kn.

P. Lubina - POMOĆNICI KRŠĆANA - Izabrane marijanske molitve novijeg doba - 40 kn.

P. Lubina - UZORU NAŠE NADE - Izabrane marijanske molitve našeg doba - 40 kn.

P. Lubina - BLAŽENOM ĆE ME ZVATI - Najpoznatije marijanske molitve - 30 kn.

P. Lubina - STOPAMA NAZARETSKE DJEVICE - Opis svetih mjeseta s fotografijama - 50 kn.

M. Kirigin - S MARIJOM KROZ GODINU - Uz marijanske blagdane i krunicu - 30 kn.

A. Bello - MARIJA, ŽENA NAŠIH DANA - 31. razmatranje o Gосpi - 30 kn.

V. Glibotić - JEKA JEDNOGA VREMENA - Izbor uvodnih članaka iz "Marije" - 40 kn.

Fra Petar Knežević - GOSPIN PLAĆ - 10 kn.

R. Tomelić - MOJA DJECA I JA - Crticice iz života jedne majke i supruge - 40 kn.

J. J. Šimunović - KAKO ŽIVETI KRŠĆANSKI? - Razmišljanja o kršćanskom životu - 40 kn.

R. Sprung - ZATVOR BEZ ZIDOVА - Što se sve krije iza Jehovinih svjedoka - 20 kn.

M. Jurišić - CVIJEĆE ZA MARIJU - Razmatranja za mjesec svibanj - 30 kn.

M. Jurišić - S MAJKOM MILOSRDNOM - Svibanjska čitanja - Živo, kratko - 25 kn.

Narudžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel. (021) 348-184.

Anka Luštica, Rijeka: Gospo hvala na svemu! Nek me i dalje prati, uz dar; - **Davorka Tenčić Radočaj, Pula:** Hvala ti, Majko Božja, za svu ljubavlju Čuvaj i brani mene i sve moje, uz dar; - **Tonka Mršić, Waldbröl:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Bđi nada mnom i svim mojim dragima, uz dar; - **Ankica Tošić, Zagreb:** Majci Mariji zahvaljujemo na svim milostima i pod njezinu okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Nevenka Danolić, Berlin:** Majci Božjoj zahvaljujemo na svim milostima i preporučujem sebe i sve svoje najmilije, da nas čuva i brani, uz dar da i siromašnije mogu primati "Mariju"; - **Snežana Ježina, Murter:** Majko Marijo, na svemu ti hvala! Čuvaj i dalje mene i sve moje, osobito djecu, uz dar; - **Ana Stipanović, Ingolstadt:** Hvala Srcu Isusovu i Marijinu za sve milosti meni i mojoj obitelji. Pod njihovu zaštitu stavljam sve svoje, osobito djecu, da idu pravim putem, uz dar; - **Ljerka Kovač, Stuttgart:** Nebeska Majko, na svemu ti hvala! Bđi i dalje nada mnom i svim mojima, uz dar; - **Marko Raguzin, Illovik:** Nebeskog Majci zahvaljujemo na svim milostima i pod njezinu okrilje stavljam sebe i sve svoje najmilije, uz dar; - **Anda Gelo, Berlin:** Majko Božja Marijo, na svemu ti hvala! Bđi i dalje nad mojom obitelju, osobito nad unucima, uz dar; - **Marija Kolak, Berlin:** Gospo zahvaljujemo na iskazanoj ljubavi te joj pod okrilje i dalje stavljam sebe i svoje najmilije, uz dar; - **Anica Kolak, Berlin:** Zahvaljujemo Gospo na majčinskoj brizi za mene i sve moje te joj i nadalje preporučujem sve svoje, uz dar; - **Anda Sučić, Berlin:** Gospo Sinjskoj zahvaljujemo na svim milostima i njoj povjeravam sebe i sve svoje, osobito unučad, uz dar; - **Ana Krolo, Berlin:** Gospo Sinjskoj zahvaljujemo na iskazanoj ljubavi meni i obitelji te joj preporučujem i dalje sebe i sve svoje, uz dar; - **Obitelj Dade Gudelja, Berlin:** Nebeska Majko, tebi hvala na svemu! Čuvaj nas i brani i dalje, da Bogu i svom rodu ostanemo vjerni, uz dar; - **Ljubica Marijanović, Berlin:** Gospo draga, hvala ti na svemu! I po danu i po noći, budi meni u pomoći, uz dar; - **Mira Širić, Berlin:** Dobroj Majci zahvaljujemo na brojnim milostima i njoj izručujem sebe i svoju obitelj, da nas čuva u ovoj tuđini, uz dar; - **Kralja Markov, Berlin:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Svrni svoj blagi pogled na sve moje, osobito unučad, uz dar; - **Obitelj Antolović, Berlin:** Majko Božja i naša, hvala ti na svemu! Čuvaj nas i brani da Bogu uvijek ostanemo vjerni, uz dar; - **Obitelj Ivana Milardovića, Berlin:** Gospo zahvaljujemo za svu ljubav i njoj se izručujemo da nas i dalje vodi i čuva, uz dar; - **Ivica Sučić, Berlin:** Majko Božja, na svemu ti hvala, što si meni u životu dala. Čuvaj i brani mene i moje, uz dar.

MAJKO, I UNAPRIJED IH PRATI!

U krugu svoje djece, nevjesta, zeta i unučadi,
Anka i Ante Đikić,
 zahvalili su Bogu i nebeskoj Majci u Vinici, 13. srpnja za 50 godina braka te i dalje sebe i sve svoje stavljaju pod Gospino okrilje, da ih brani i čuva.

†FRANJO DAMIŠ

(28. ožujka 1950. - 16. rujna 2009.)
 Do susreta u vječnosti, sa zahvalnošću
tvoji najmiliji
 (Dar za "Mariju")

U spomen na drage roditelje
IVAN (+2002.) i **MARIJA** (+2010.) **JURIĆ**

Zahvalna za njihovu ljubav i vjeru, preporučujem ih Gospo i njezinu Sinu!
Kćerka Ana Periša s obitelju
 (Dar za "Mariju")

9. listopada navršava se pet godina otako je
 otišao k Ocu naš dragi

TOMISLAV STRIĆ

U molitvi i sjećanju uviđek s njime sjedinjeni
Terezija i Petar
 (Dar za "Mariju")

9. listopada 15 je godina od smrti našega dragog
 supruga i oca

VILKA IVEKOVICA

Gospodine, udiljui mu radost života vječnoga!
Supruga, kćerka i sin
 (Dar za "Mariju")

11. listopada navršava se 15 godina otako se
 preselila Gospodinu naša draga

MARA LUBINA

Dok te se o obiljetnici smrti spominjemo s onima
 koji su otišli za tobom, molimo i čekamo zajednički
 susret pred licem Gospodnjim.
Sinovi, unuci i prauunci
 (Dar za "Mariju")

13. listopada navršava se 10 godina otako je
 Gospodin zauvijek k sebi pozvao našu dragu

ANU KRAJINA

Dovela Vas Gospa u nebeske dvore!
Vaši zahvalni dragovoljac!
 (Dar za "Mariju")

15. listopada 7 je godina otako se Gospodinu
 zauvijek preselio naš dragi

ŠIMUN VEKIĆ

Dok te se rado sjećamo, molimo Gospodina nek
 ti bude milosrdan i dobrostiv!
Kćeri Ždenka i Branka s Matijom
 (Dar za "Mariju")

29. listopada navršava se 15 godina od smrti
 našega vojenog

MARIJANA (MARINA) CONDIĆA-BEGOVA

Bila je milost i blagoslov dijeliti život s tobom.
 S ljubavlju i čuvamo spomenu na tebe, uvijek si u
 mislima i molitvama našim, do konačnog susreta u
 nebu. Počinjam u miru Božjem.

Supruga Nevenka i djeca s obiteljima
 (Dar za "Mariju")

Darovali su i tako omogućili siromašnjima pri-mati "Mariju", po: - 15 kn: Štefica Matković, Osijek; - 30 kn: Marko Raguzin, Ilovik; Lidija Bošnjak, Podstrana; Marija Lončar, Makarska; Branka Krtić, Stari Mikanovci; Zdravka Šiško, Makarska; Marija Jurić, Momici; Danica Žepina, Biograd na moru; - 50 kn: Obitelj Čelant, Klenovnik; Mira Lovrić, Ogulin; Štefanija Ivanušec, Novi Marof; Marko Raguzin, Ilovik; Tanja Šore, Split; Marija Biloš, Osijek.

MARIA SVIMA OBILNO PLATILA!

PRIMATI I ČITATI "MARIJU" ZNAČI:

- Hrijeti produbiti svoju vjeru i ljubav prema Isusu preko njegove majke Marije;
- Biti sudionik sv. mise koja se slavi svake prve subote u mjesecu u 19 sati u svetištu Gospe od Zdravlja u Splitu za suradnike, dobročinitelje, širelje i čitatelje "Marije";
- Biti sudionik sv. mise koja se slavi svakoga prvog četvrtka u mjesecu u splitskomu svetištu Gospe od Zdravlja za sve pokojne čitatelje i preminule članove obitelji preplatnika lista "Marija".

M A R I J A - vjerski list za Marijine štovatelje

Osnivač i izdavač: Provincijalat Franjevačke provincije presv. Otkupitelja, Split;

Urednik: fra Petar Lubina - Adresa Izdavača, Uredništva i Uprave: Trg Gaje Bulata 3, 21000 Split; tel/faks (021) 348-184 ili tel.: 340-190; e-mail: petar.lubina@st-t.com.hr.

List izlazi svakog mjeseca, osim u kolovozu i rujnu. - Cijena: pojedinačni broj 7 kn; godišnja preplata 70 kn; za inozemstvo 15 eura ili 18 USD ili odgovarajući iznos u drugoj valuti - običnom poštom. Zračnom poštom:

Amerika i Kanada 25 USD i Australija 35 AUD. Na više od 10 primjeraka, 10 % popusta. -

Naš račun: ("Marija" - Split) 2330003-3200726444 poziv na broj 40139576001 Splitska banka, SG Group; devizni račun: SG Splitska banka, 40139576026 EUR; IBAN HR 76 2330 0033 2007 2644 4; SWIFT: SOGE HR 22; -

Tisk: "Slobodna Dalmacija print" d.o.o. - Split.

Šima Marević Đopina, Staševica: Gospri preporučujem zdravlje duše i tijela svoje obitelji, uz dar; - **Marja Čapin, Lund:** Gospe moja, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje mile i drage, osobito muževa zdravlje, da nas čuvaš i branиш, uz dar; - **Ika Peračić, Olofström:**

Majko Marijo, pod okrilje tvoje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Andelka Katić, Kitchener:** Gospe moja, tebi preporučujem sebe i sve svoje u dalekom svijetu, osobito djecu i unučad, uz dar; - **Anka**

Brklijačić, Metković: Nebeskoj Majci pod okrilje stavljam sebe i svoju obitelj, da nas čuva i brani, uz dar; - **Božo Kraljević, Malmö:** Dobroj Majci izručujem sebe i sve svoje mile i drage, da nad nama i dalje bdije, uz dar; - **Seka Rupčić, Kitchener:** Majko Božja, tebi izručujem sebe i sve svoje u tujini, osobito djecu i unučad, da nas čuvaš i branиш, uz dar; - **Ana Buzas, Lund:**

Nebeskoj Majci pod okrilje stavljam sebe i sve svoje mile i drage, osobito djecu i unučad, uz dar; - **Marja Jurčević, Biaggio:** Majci Mariji predajem sebe i sve svoje najmilije, da nad nama bdije, uz dar za siromašnje; - **Mate Milardović, Kitchener:** Nebeskoj Majci preporučujem sebe i sve svoje najmilije u Domovini i u svijetu, osobito svoje drage nevjeste i zeča s unučadi, uz dar; - **Kornelija Klinac, Staševica:**

Nebeskoj Majci po okrilje stavljam sebe i sve svoje najmilije, osobito zdravlje, uz dar; - **Ćitateljice**

Mirovrog doma Dunjevac, Zagreb: Dobra Majko, tebi preporučujemo sebe i sve svoje, da nas čuvaš, uz dar; - **Mara Barukčić, Frankfurt:** Preporučujem Gospri svoju obitelj, osobito kćerke s njihovom djecom, za zdravlje duše i tijela, uz dar; - **Sanja Mošić, Berlin:**

Gospo dragoj preporučujem sebe u tudini kao i svoje mile i drage kod kuće, da nad nama bdije, uz dar; - **Ruža Rogušić, Berlin:** Gospri preporučujem sebe sa svojom obitelju u tudini, osobito djecu, napose malu Tonku, kao i sve svoje mile i drage kod kuće, da nad nama bdije, uz dar; - **Kazimir Barukčić, Frankfurt:**

Gospo Trsatska, naša Majko draga, svima si nam utočište, ljubav i snaga! Ponizno molimo tvog blagoslov, treba nam tvoj primjer i tvoj zagovor. Tvoje svetište milo, zove nas i prima u svoje krilo, da budemo vjerni Bogu, čuvamo domovinu i bratsku slogu. Tebi preporučujem svoje najmilije, da tvoje smjerno oko nad svima nijma bdije, uz dar.

MAJKO, POSLUŠAJ NAŠE VAPAJE!

Pavle Katičić (+1. V. 2013. u 63. g. - Split); - **Katica Vukelić** (+22. V. 2013. - Zagreb); - **Manda Baotić**, majka fra Perina i s. Aleksandre (+23. V. 2013. - Zagreb); - **Stanko Čizmin**, brat opatice M. Anastazije i ujak M. Benedikte (+5. VI. 2013. - Zadar); - **Jozica Karković** (+9. VI. 2013. u 91. g. - Hvar); - **Andelka Putarek** (+11. VI. 2013. u 81. g. - Klenovnik); - **Č. s. Blaženka Šimundža** (+18. VI. 2013. u 88. g. - Grljevac, Podstrana); - **Mate Brahanović** (+19. VI. 2013. u 76. g. - Bol-Murvica); - **Šimun Šurjak**, otac s. Vilme (+20. VI. 2013. - Dol na Hvaru); - **Alojzija Golub**, majka svećenika Petra (+21. VI. 2013. - Mihovljani); - **Mirko Vujčić** (+21. VI. 2013. u 61. g. - Imotski); - **Josip Jambrošić**, otac fra Stjepanov (+21. VI. 2013. - Mačkovec); - **Fra Slavko Babij**, OFM (+22. VI. 2013. u 73. g. - Plehan); - **Ruža Gašparović**, majka biskupa Đure (+24. VI. 2013. - Golubinci); - **O. Ante Madunić**, OFM (+29. VI. 2013. u 63. g. - Imotski); - **Lidija Hodžić** (29. VI. 2013. u 36. g. - Zagreb-Hvar); - **Ivan Fistonić** (+29. VI. 2013. u 75. g. - Zastražišće); - **Barbara Tudor Derek** (+1. VII. 2013. u 40. g. - Hvar); - **Zdravko Jakšić** (+2. VII. 2013. u 56. g. - Bol); - **Marica Dretvić**, majka fra Martinova (+4. VII. 2013. u 86. g. - Gradište kraj Županje-Otok); - **Ivana Štimac** (+4. VII. 2013. - Slatina); - **Fani Mustapić** (+5. VII. 2013. u 77. g. - Bol); - **Milka Bekavac**, sestra fra Krunina (+5. VII. 2013. - Split); - **Augustin Marijanović**, otac sveć. Marijana (+6. VII. 2013. - u 78. g. - Vukanovići); - **Marko Čorić p. Ivana** (+16. VII. 2013. - Žeževica); - **Darinka Grgurinović** (+16. VII. 2013. - Staševica); - **Joso Duran**, brat fra Markov (+17. VII. 2013. u 61. g. - Gradac/Drnjiš); - **Andelko Grgat**, otac č. s. Dominike (+25. VII. 89. g. - Otok); - **Jure Gneč** (+1. VIII. 2013. - Staševica); - **O. Maksimilijan Šotić**, OFM (+2. VIII. 2013. - Subotica); - **Č. s. Marija Nikolina Čapkun**, OSB (+4. VIII. 2013. - Trogir); - **Andrija Žic** (+5. VIII. 2013. - Zagreb-Punat); - **Preč. Stjepan Benić** (+6. VIII. 2013. u 101. g. - Požega); - **Mons. Antun Kolarević** (+7. VIII. 2013. - Đakovo); - **Ante Lesina Švabin** (+8. VIII. 2013. - Runovići); - **Marija Vizjak**, majka fra Josipova (+8. VIII. 2013. - Vidovec); - **Zdravko Musulin Koprcan** (+8. VIII. 2013. - Staševica); - **Preč. Ivan Lukačević** (+9. VIII. 2013. u 61. g. - Sikirevc-Stari Perkovi); - **Srećko Usorac** (+9. VIII. 2013. - Staševica); - **Mladen Nikolić** (+11. VIII. 2013. - Staševica); - **Ante Šegota**, brat fra Branimirov (+13. VIII. 2013. - Vukšić, Lišane); - **Marija Šošić**, majka don Antina (+14. VIII. 2013. - Dolac Donji); - **Marija Ćubelić**, majka don Ivanova (+14. VIII. 2013. - Dobranje); - **O. Vladimir Kozina**, OFM (+14. VIII. 2013. u 76. g. - Humac); - **Veronika Selak** (+16. VIII. 2013. - Rašćane); - **Tomislav Domančić** (+16. VIII. 2013. - Hvar); - **Frano Vugdela Cigo** (+20. VIII. 2013. u 80. g. - Otok); - **Dragica Janjić**, majka sveć. Ilije (+20. VIII. 2013. - Vidovice); - **Ivana Kovačević r. Matijević** (+20. VIII. 2013. u 68. g. - Hvar); - **Milka Todorić Čović** (+24. VIII. 2013. - Zmijavci); - **Ante Katić** (+25. VIII. 2013. - Split-Runovići); - **Marko Mustapić** (+30. VIII. 2013. u 80. g. - Bol); - **Dušan Marević Đopa** (+1. IX. 2013. - Staševica); - **Vjera Gospodnetić**, majka don Pavina (+8. IX. 2013. u 71. g. - Postira); - **Zdravko Milić**, otac č. s. Zdravke (+9. IX. 2013. - Utore Gornje); - **Juraj Šperka p. Petra** (+10. IX. 2013. u 81. g. - Zastražišće, Jelsa).

OBUDRI IH, GOSPODINE, ŽIVOTOM VJEĆNIM!

SADRŽAJ

Isusov put (Urednik)	281
Krunicom častiti Mariju (I. Bodrožić)	286
Pripitomljavanje Duha Svetoga (S. Jerčić)	288
Amperov primjer (P. Marin)	291
Marija u propovijedima sv. Ante (dar-ko)	292
Listopad i pučke pobožnosti (M. Babić)	294
Prijestolje krunice (A. B. Periša)	296
Obitelj - mjesto cjelovita odgoja (D. De Micheli Vitturi)	298
Pod okriljem Kraljice svijeta (K. Jolić)	300
Krunica nas ozdravlja (N. Andrić Nevinc)	302
Što bi tek bilo... (R. T.)	304
Neka zavlada Twoje srce (V. Tokić Burolo)	306
Gospa "zlatna srca" (P. Lubina)	308

OVAJ BROJ "MARIJA" POTPISAN JE ZA TISAK 17. RUJNA 2013.

DUBROVNIK

Gospa od Porata

Dubrovačka stolnica, koja je ujedno i župna crkva Vele Gospe, povijesni je simbol grada pod Srdem, a posvećena je Uznesenju Marijinu. Svojom impozantnošću i ljepotom arhitektonski se i harmonično uklapa u okoliš i pruža gradu posebnu ljepotu. Građevina je to latinske križne osnove s trima uzdužnim ladanama, podijeljenim stupovima s antičkim i korintskim sloganom. Pročelje joj se diže nad stubištem od sedam stuba, nad kojima je središnji portal, okružen trokutastim zabatom. Na križanju glavne i poprečne lade vitka zelenoplava kamena kupola nadvisuje ostale dubrovačke krovove.

Na mjestu današnje stolnice nalazila se u 7. ili 8. st. trobrodna bizanstka bazilika s trima apsidama kojoj u dokumentima ne nailazimo na tragove. Nad njezinim ruševinama sredinom 12. st. sagrađena je trobrodnna romanička stolnica s apsidom u srednjoj ladi, koja je g. 1667. srušena uslijed potresa. Dubrovački senat odobrio je g. 1671. ponovnu izgradnju. Prema nacrtu talijanskog graditelja Andrije Buffalinija, radovi su započeli g. 1672. i trajali 50 godina. Izvodio ih je Paolo Andriotti, a zadnje poteze domaći majstor Ilija Katičić. Sudjelovali su u tome i Pier Antonio Bazzi kao i fra Tommaso

Napoli. Zalaganjem dubrovačkog poklisaara u Rimu i idejnog tvorca gradnje današnje stolnice Stjepana Gradića (+1683), koji je iz Rima nacrte za nju i poslao, radovi su privedeni kraju te je stolnica 20. siječnja 1713. posvećena. Dakle, upravo prije 300 godina.

Malo vrijeme, a više jak potres 15. travnja 1979. teško su oštetili ljepotu grada pod Srdem. Prema nacrtu ing. Ivana Prtenjaka, za obnove g. 1986. preuređeno je njezino svetište. Preustrojen je cijelokupan prostor, napravljen novi oltar, a neki novi likovni sastojci unijeli su i novi duh u izvorni barokni prostor, čime su narušeni prijašnji sklad i ljepota. Po završetku obnove otvorena je 24. studenoga 1986., a novi oltar i obnovljena stolnica posvećeni su 1. veljače 1987. Unutar njosti stolnice resi 6 pokrajnih mramornih oltara. Na čelnom zidu apside izdiže se vrijedan poliptih Uznesenja Marijina, rad Tiziana Vecellia (+1576) i njegovih pomoćnika iz g. 1549. (G. Gamulin). U njoj se posebno časti Gospa od Porata, "od Dubrovačke luke", kako neki tumače. Pred njom su se Dubrovčani u nevoljama često utjecali Gospi i u više navrata osjetili njezinu pomoć. Nakon višegodišnjeg prekida, od g. 1991. njezina sveta slika ponovno se nosi u ophodu gradom po završetku misnog slavlja na blagdan Velike Gospe. Nose je pomorski kapetani i časnici ispred Kneževa dvora, ispod Zvonika do velikog mula u gradskoj luci, gdje se obavlja blagoslov mornara i brodica, a, po završetku obreda, i posveta vjernika Gosi.

NASLOVNA SLIKA: Gospa od Porata koja se časti u dubrovačkoj stolnici - detalj

SLIKA NA OMOTU: Dubrovačka stolnica Uznesenja Marijina (foto: Božo Gjukić)

